SJORS
van de Rebellenclub
25 JUNI 1966
VERSCHIJNT
WEKELIJKS
Nr. 26

DORIEN KNAPT HET OP

De geest van de Llano Estacado

TWINTIG APACHEN EN VEERTIG COMANCHEN SCHAREN ZICH AANEEN OM DE WOESTIJNROVERS TE BESTRIJDEN...

DE GEWEREN WORDEN IN HET VET GEZET...

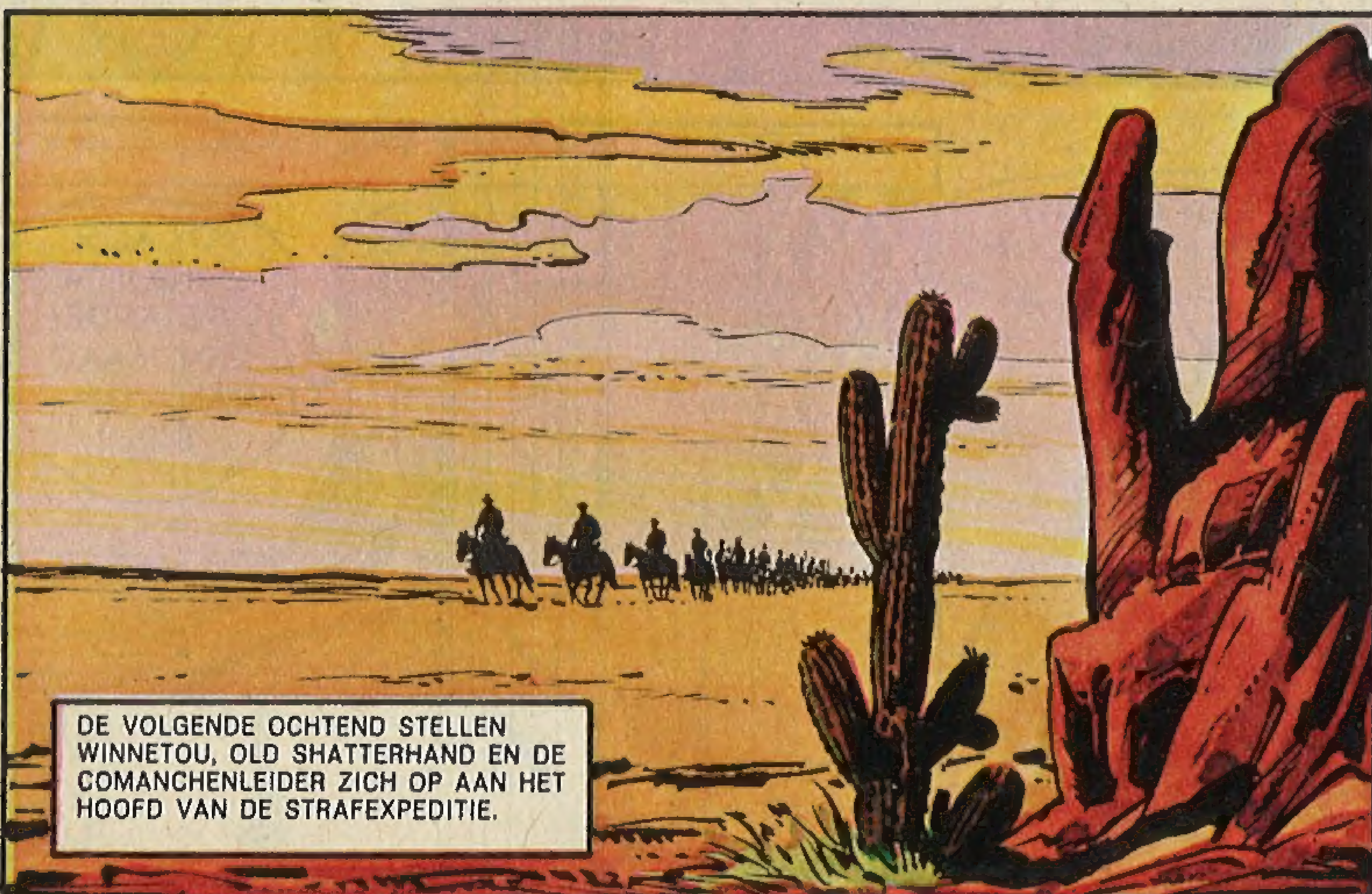

...EN DE TOMAHAWKS WORDEN GESLEPEN...

DE VOLGENDE OCHTEND STELLEN WINNETOU, OLD SHATTERHAND EN DE COMANCHENLEIDER ZICH OP AAN HET HOOFD VAN DE STRAFEXPEDITIE.

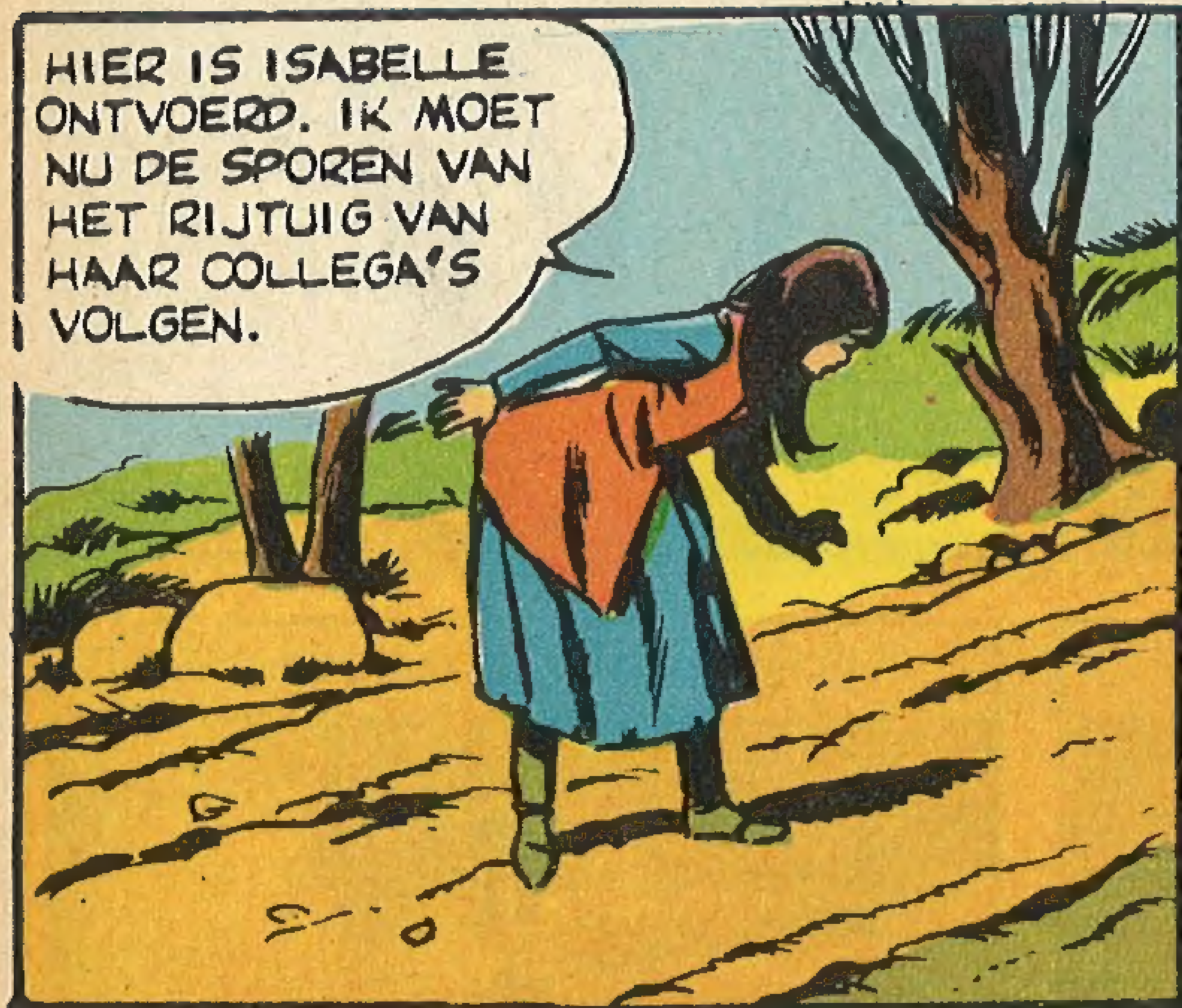
OP DAT OGENBLIK MIDDEN IN DE LLANO ESTACADO...

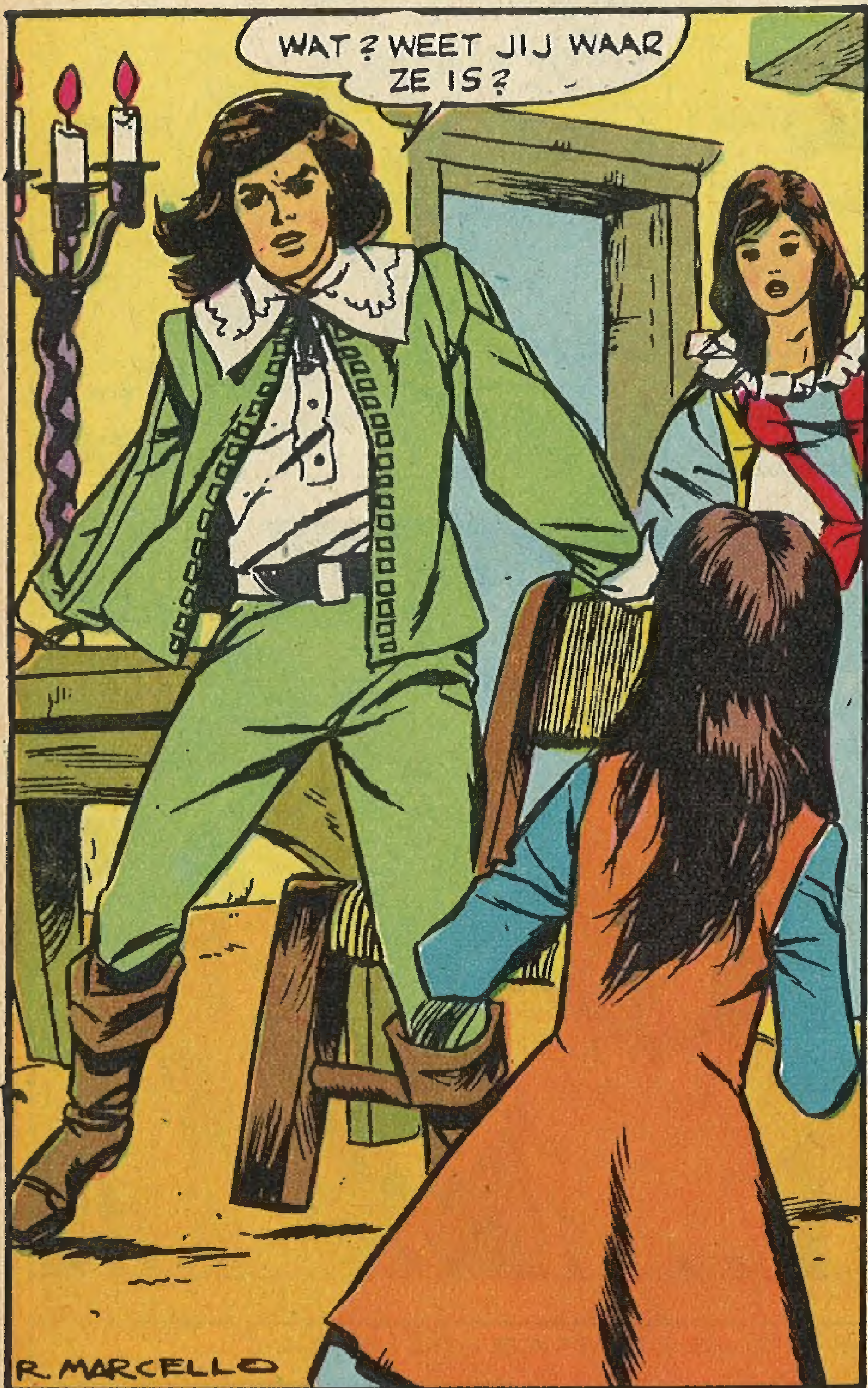
Isabelle is ontvoerd. Chiquita belooft haar de graaf van Sigognac, alias kapitein Fracasse, te zullen waarschuwen.

De reis van

DE ANDERE TONEELSPELERS BEVINDEN ZICH IN EEN HERBERG VERDEROP, WAAR ZIJ DE NACHT WILLEN DOORBRENGEN. KAPITEIN FRACASSE IS GEWOND EN HIJ HEEFT VERDRIET OVER WAT ISABELLE OVERKOMEN IS...

kapitein Fracasse

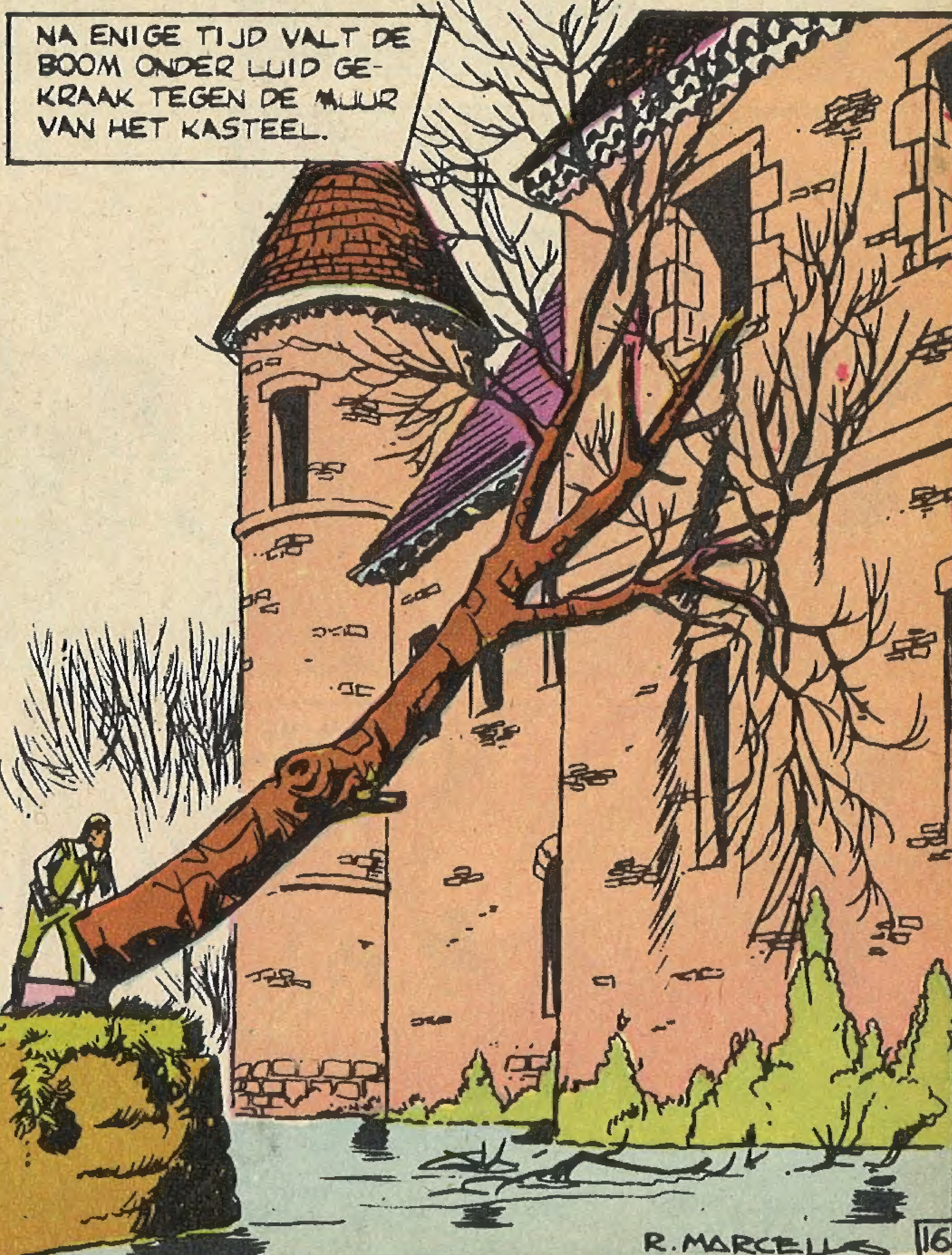

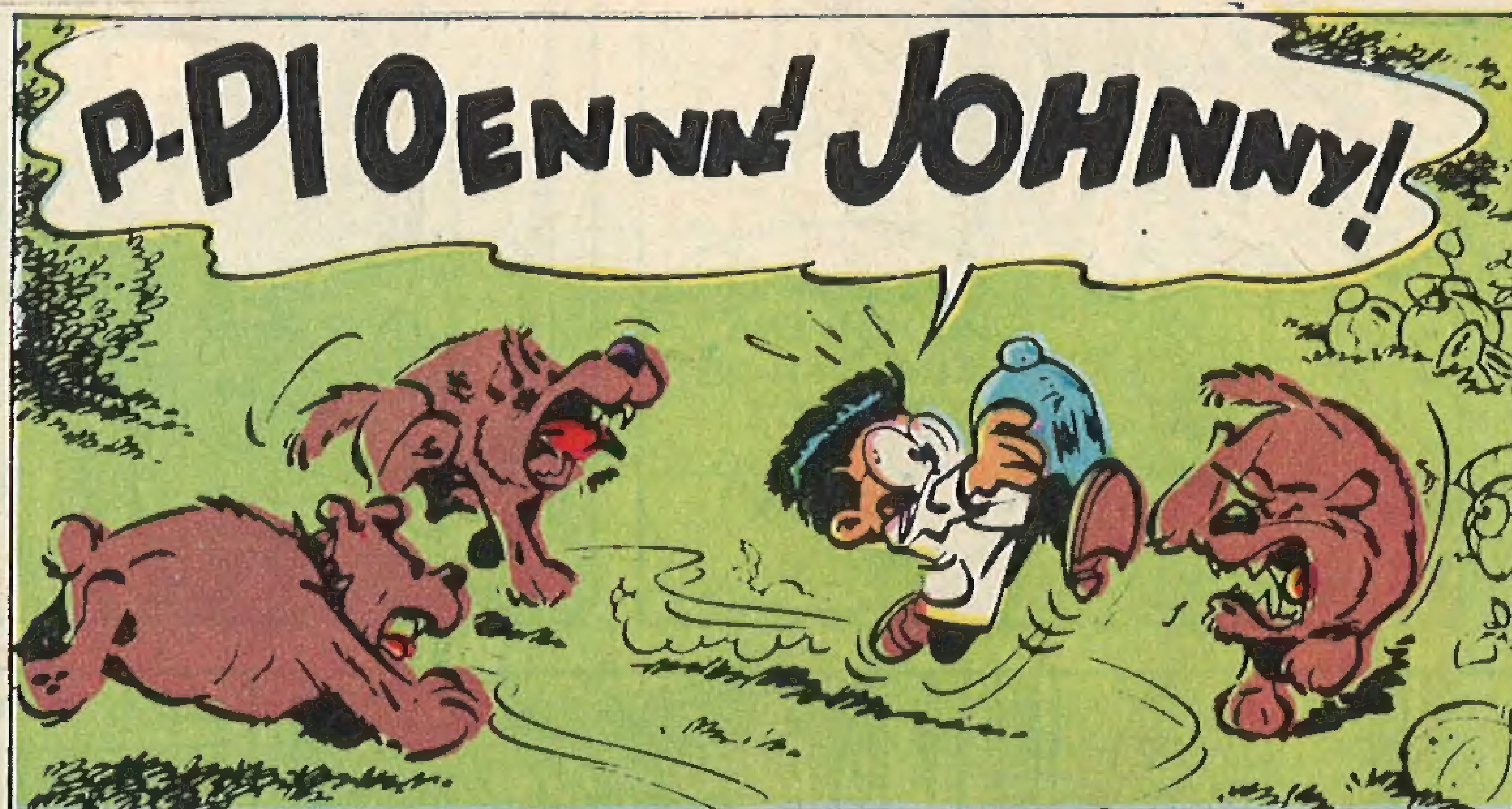

Balthasar is over de muur gesprongen en wordt belaagd door enkele vervaarlijke honden. . .

De club van vijf

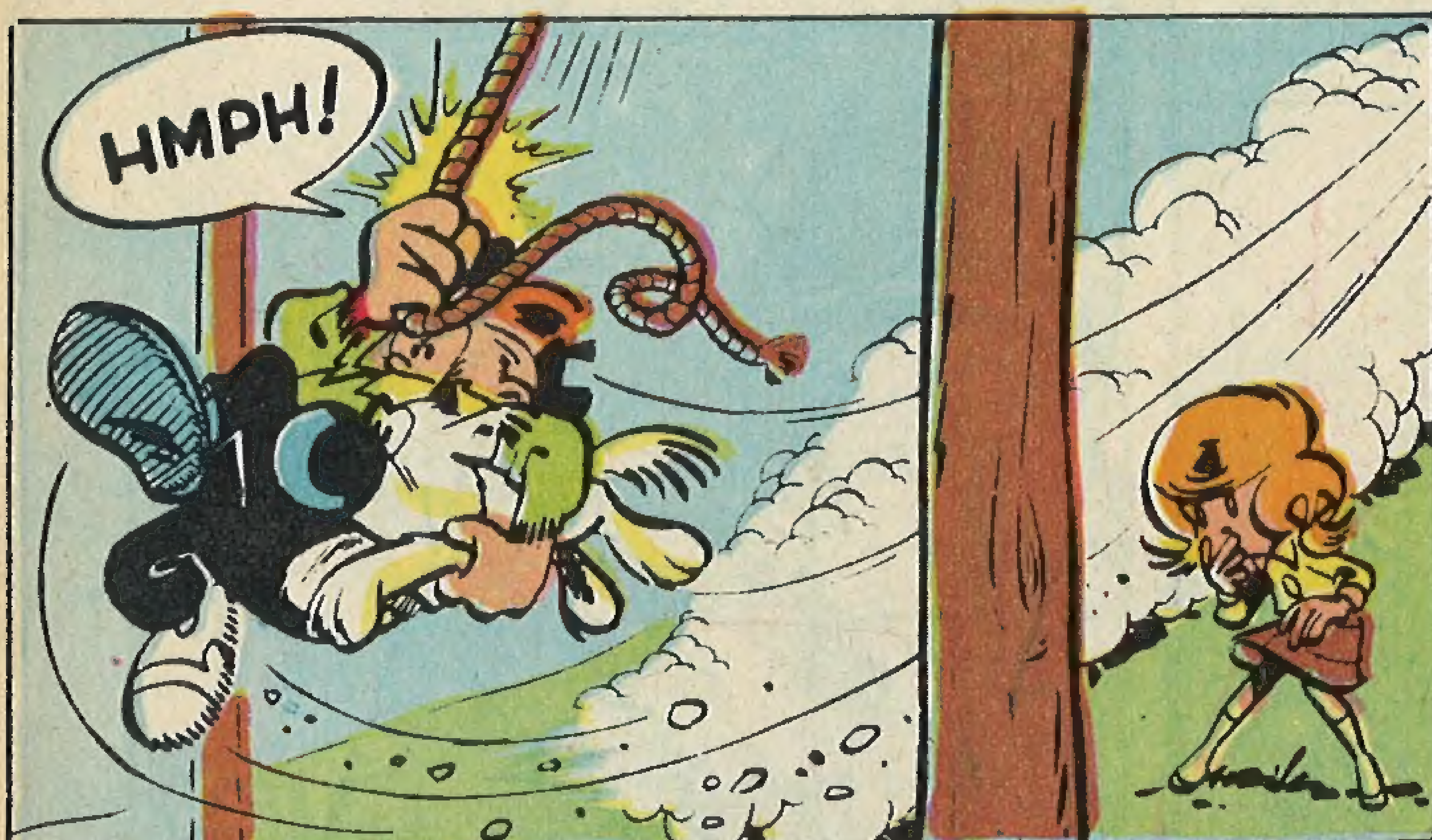

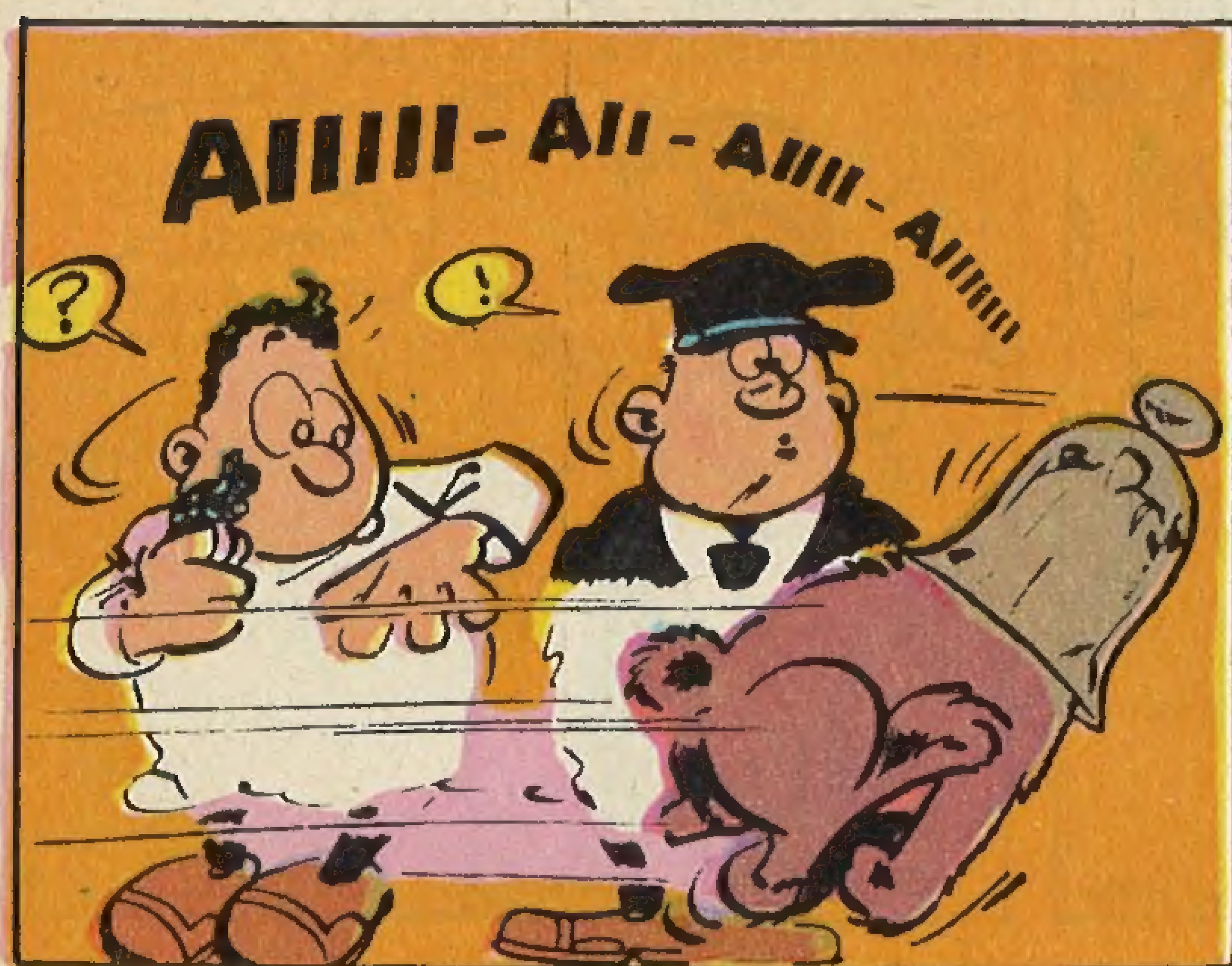
De dubbelganger

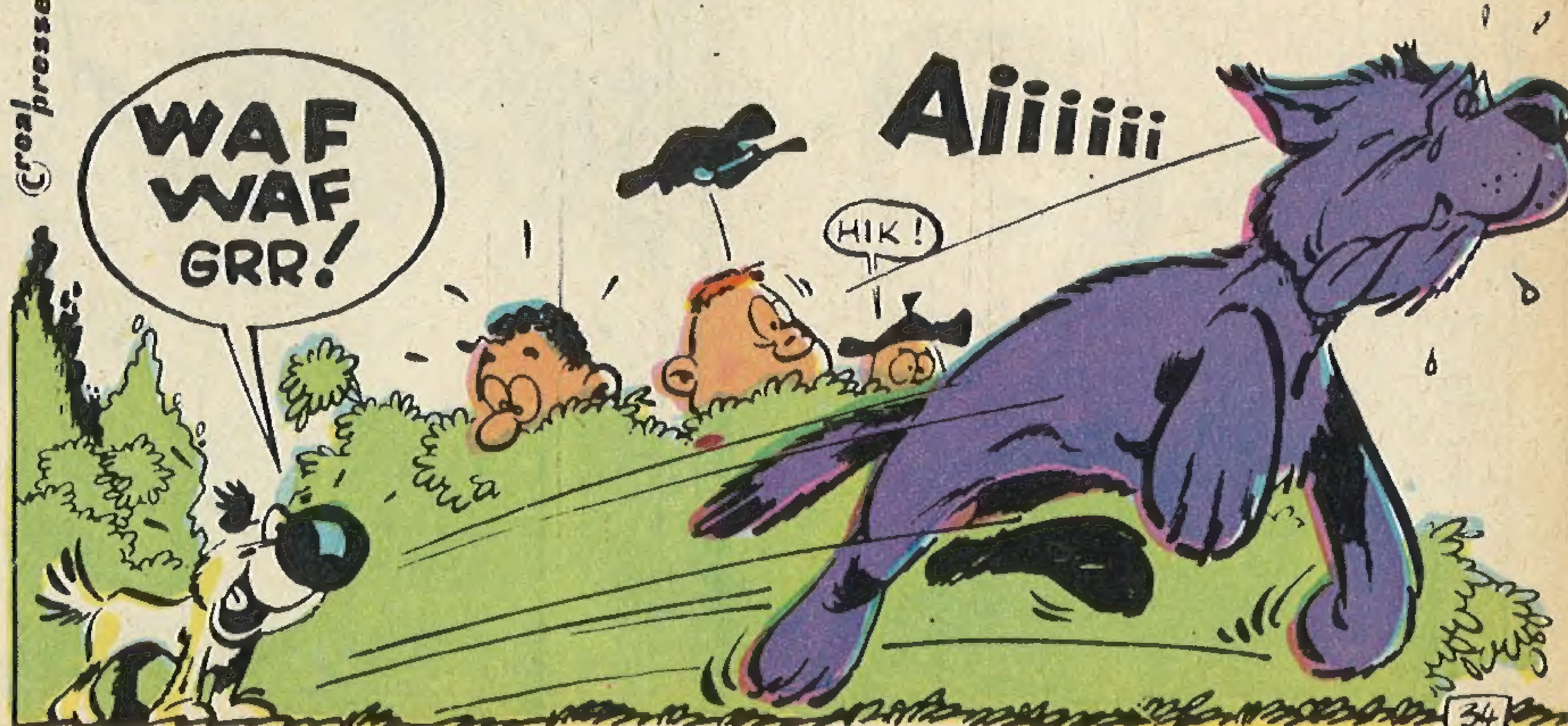
VAN ONDEREN !

MET ZIJN ALLEN AANVALLEN, JONGENS ! DIE LIEVERDJES HEBBEN ER NIET VAN TERUG ! ZE SLAAN AL OP DE VLUCHT !

Tiger Joe ★★ DE PIRATEN

VAN BENGALEN ★

Op deze bladzijden begint een nieuw avontuur van Tiger Joe en zijn onafscheidelijke vriend Slokje.

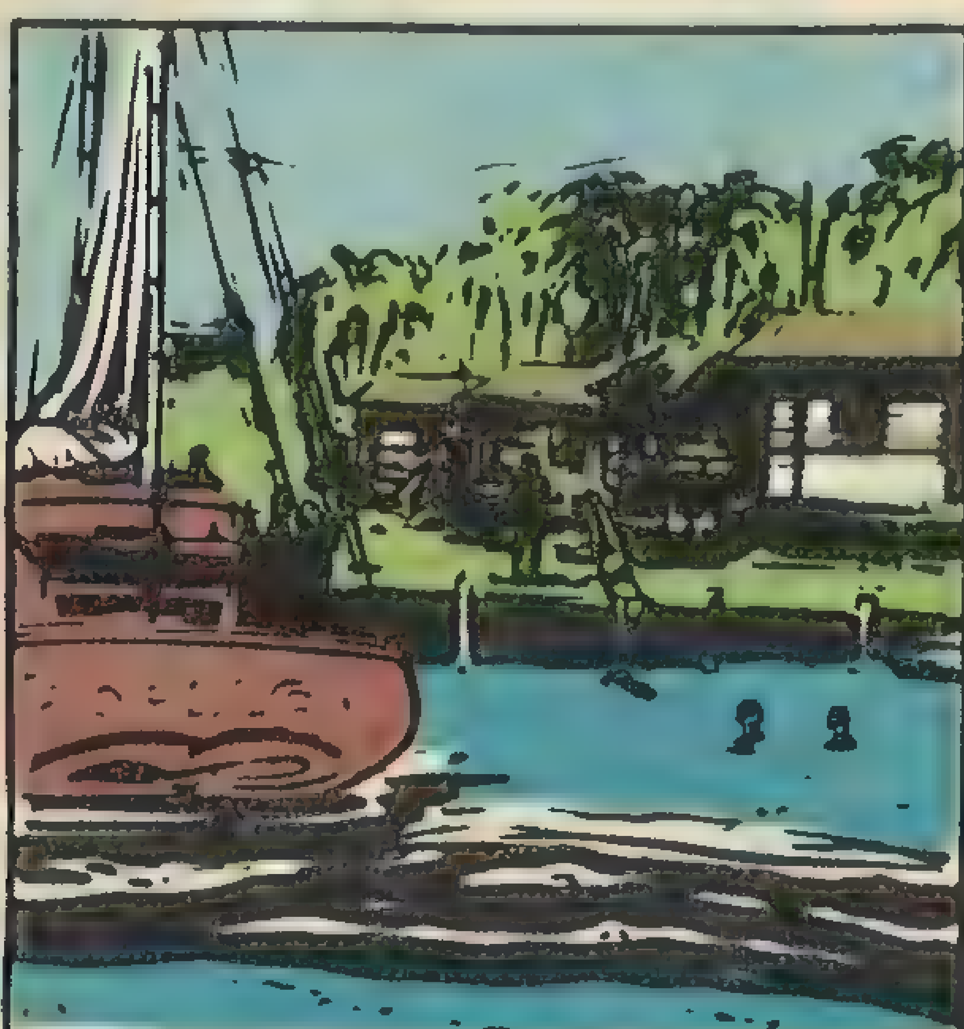

DINKIE DOOR CAROL VOGES

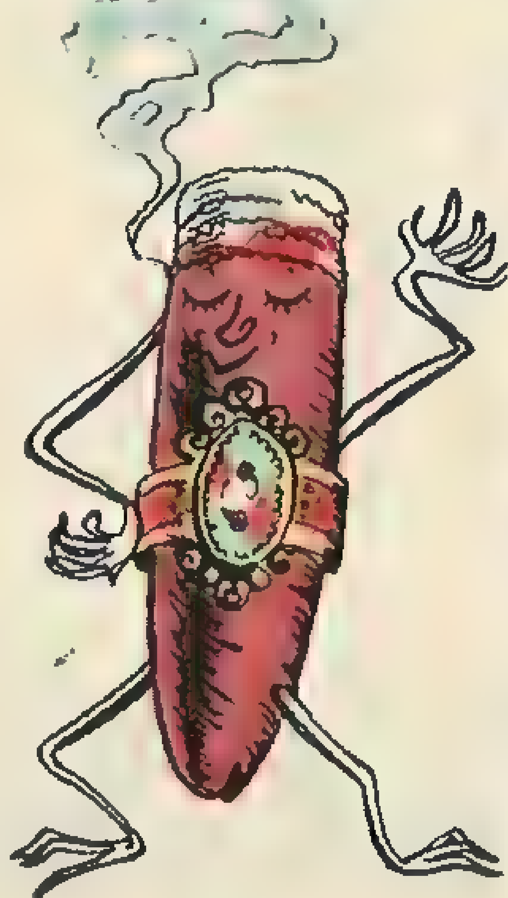

Vragen staat vrij

Wie heeft het sigarebandje uitgevonden?

Jan van der Heem, Oostzaan

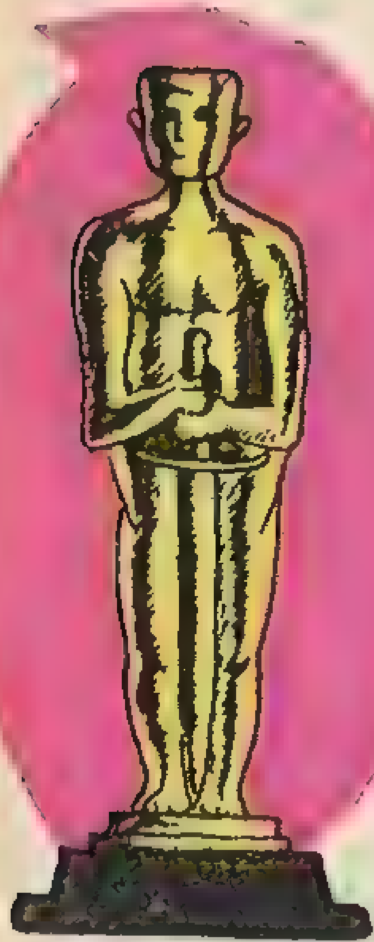
Het sigarebandje is al meer dan honderd jaar oud. Nog niet zo lang geleden werden sigarebandjes ijverig verzameld door groot en klein, maar de laatste tijd zijn ze een beetje verdrongen door lucifersmerken, suikerzakjes en speldjes. De uitvinder van het sigarebandje was een Amerikaanse dame, die Cyd Perres heette. Zij werkte als meisje op een sigarenfabriek. Op een keer zei ze tegen haar chef: „U krijgt bruine vingers van het sigaren roken. Dat vind ik vies. Als u nu eens een strookje papier om uw sigaren draaide; dat zal zeker helpen." De man volgde de raad op en het bleek zo'n succes dat men voortaan sigaren in de handel bracht, die voorzien waren van het strookje papier. Dat strookje papier is in de loop van de tijd een mooi bedrukt bandje geworden, dat eigenlijk alleen nog dienst doet ter versiering. Er bestaan op de wereld schitterende verzamelingen sigarebandjes, die vaak zeer kostbaar zijn.

Hoe komt men aan de naam „oscar" voor de beroemde filmprijs?

Matthijs Nielens, Antwerpen

Sinds een kleine veertig jaar bestaat in Amerika de gewoonte om jaarlijks een speciale filmprijs uit te reiken aan acteurs, regisseurs en films; deze prijs draagt de naam „oscar". In 1927 besloot de Academie voor Filmkunst in Hollywood deze onderscheiding te gaan instellen. Een beeldhouwer kreeg opdracht voor het vervaardigen van een ontwerp. Hij maakte een klein beeldje van een gespierde man die op een zwaard leunt. Het ontwerp werd verguld en ter goedkeuring naar de Academie gestuurd. Een secretaresse begon te lachen toen ze het beeldje zag en zei dat het mannetje sprekend op haar oom Oscar leek. Hiermee had het beeldje een bijnaam gekregen: de Amerikaanse filmprijs (officieel Academy Award) zou voortaan oscar heten. In 1928 werd de oscar voor het eerst uitgereikt en wel aan de in Hollywood werkende Duitse filmspeler Emil Jannings.

Hoe oud is het potlood en hoe wordt het gemaakt?

Lia Zweers, Den Haag

Het potlood heeft eigenlijk een verkeerde naam. Het moet eigenlijk „grafietstift" genoemd worden, want het voornaamste bestanddeel van een potlood bestaat uit grafiet. Grafiet is een zwartglanzend mineraal, dat voorkomt in Beieren, Ceylon, Mexico, Madagascar, Oostenrijk en Tsjechoslowakije. De voorloper van het potlood was een griffel, bestaande uit een mengsel van lood en tin. Sinds 1664 wordt echter alleen grafiet als grondstof gebruikt. Het grafiet wordt tot poeder gemalen en gezuiverd. Daarna volgt een vermenging met klei. Het mengsel wordt tot stiften geperst, die in een houten omhulling worden geplaatst. De stiften worden eerst nog gebakken om ze hard te maken. De stiften worden daarna tussen de twee delen van het houten omhulsel gelijmd, tenslotte worden de potloden nog gekleurd en gevernist en van een fabrieks- of handelsmerk voorzien.

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

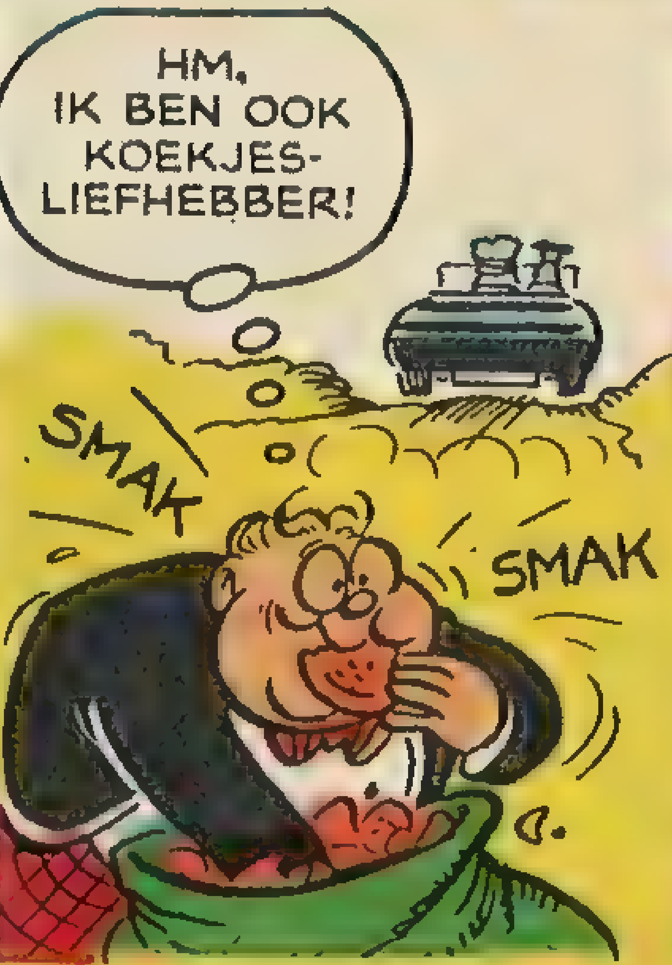

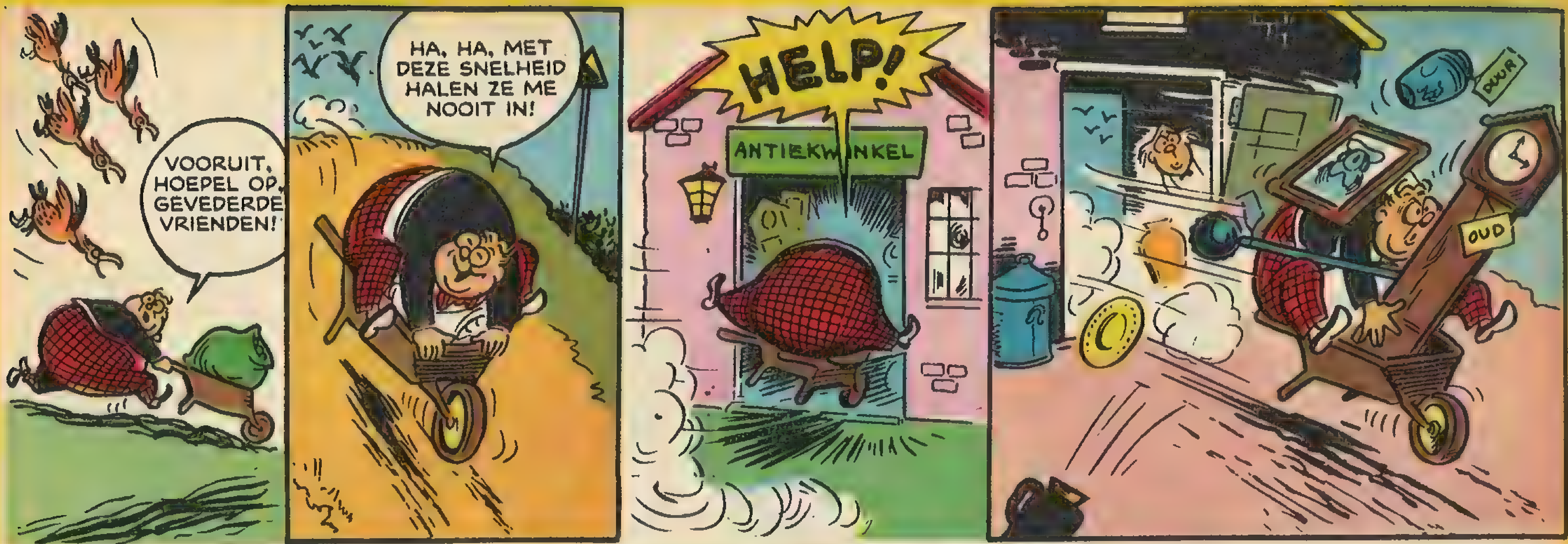

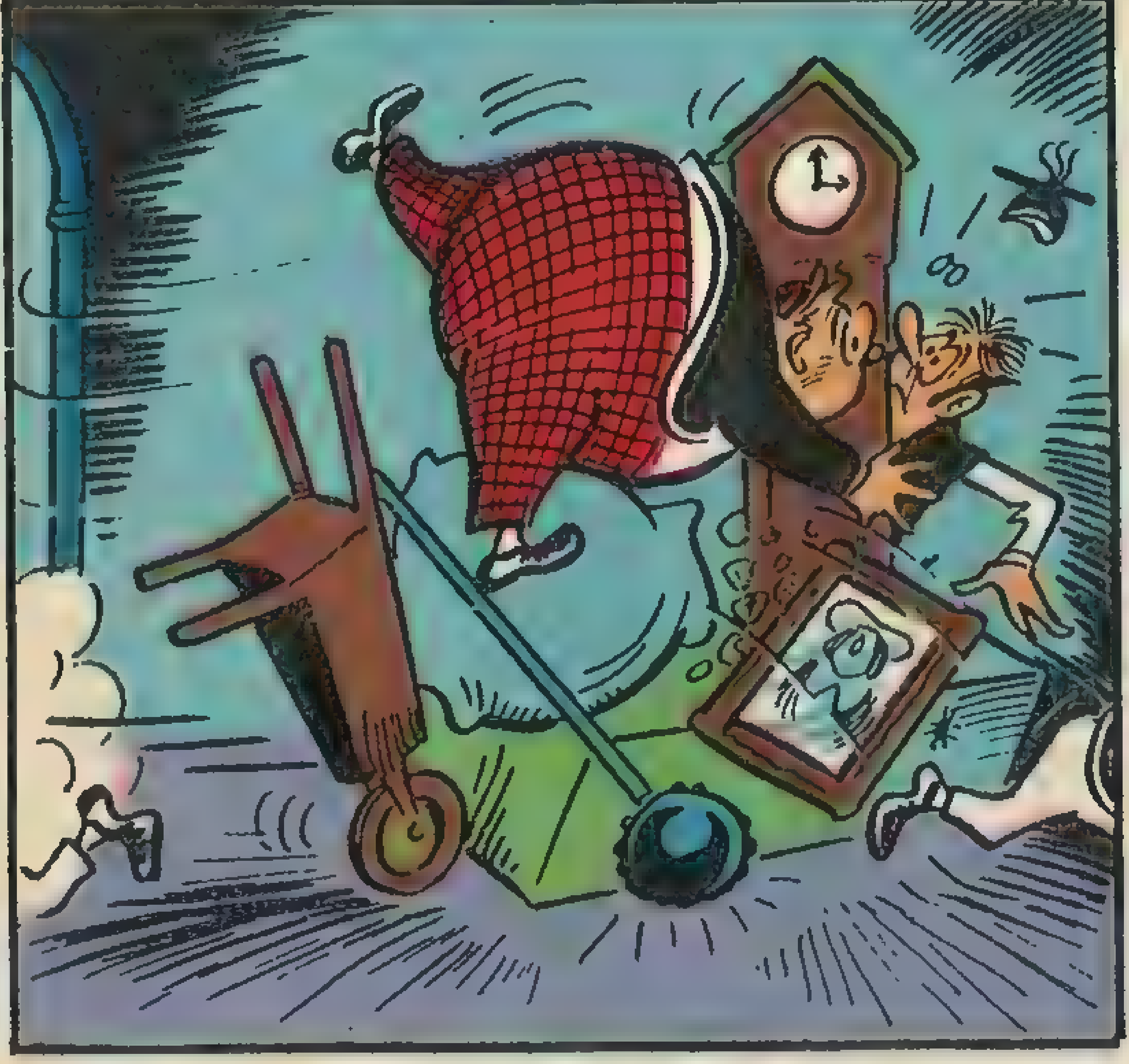

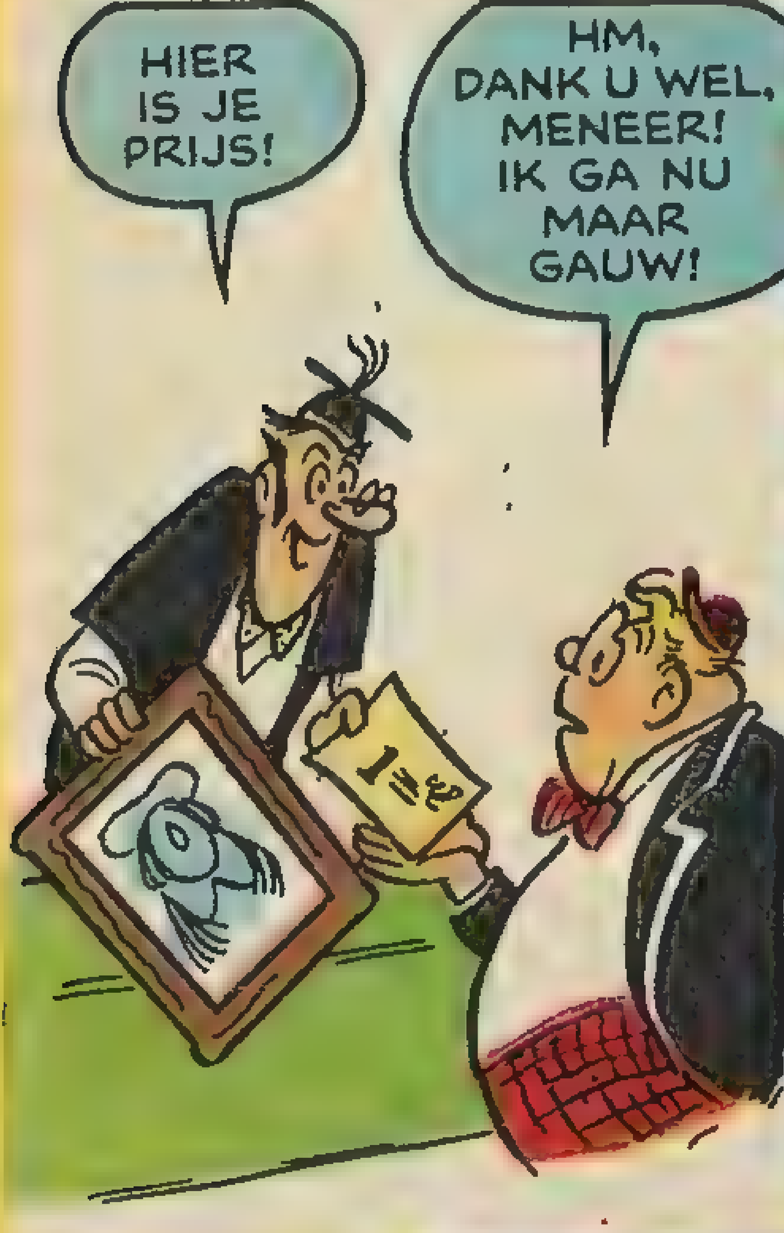

VOORUIT, HOEPEL OP, GEVEDERDE VRIENDEN!
HA, HA, MET DEZE SNELHEID HALEN ZE ME NOOIT IN!
HELP!
ANTIEKWINKEL
DUUR
OUD

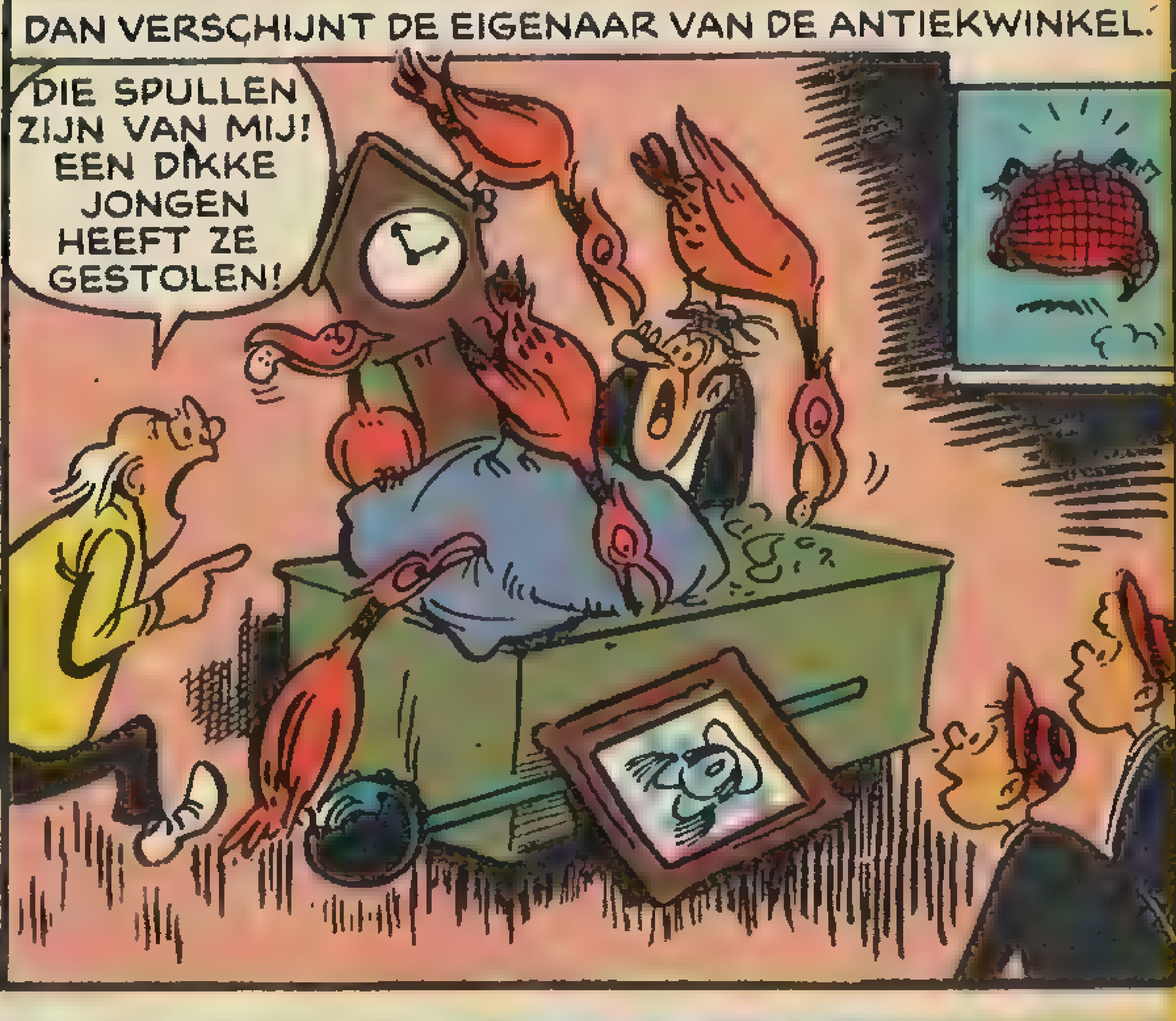

DIT ZIJN DE ONGEWONE DINGEN DIE WIJ GEVONDEN HEBBEN, MENEER!
HM, HET ZAL ME BENIEUWEN OF BILLIE IETS MEEBRENGT!

EEN OUDE KLOK, EEN ANTIEKE KNOTS, EEN OUD SCHILDERIJ! GEWELDIG! BILLIE IS DE WINNAAR!

HIER IS JE PRIJS!
HM, DANK U WEL, MENEER! IK GA NU MAAR GAUW!

DIE VOGELS ZITTEN ACHTER DE KOEKJES AAN!

DAN VERSCHIJNT DE EIGENAAR VAN DE ANTIEKWINKEL.
DIE SPULLEN ZIJN VAN MIJ! EEN DIKKE JONGEN HEEFT ZE GESTOLEN!

INTUSSEN...
TONEEL-KOSTUUMS
KOSTUUMS
IK HEB DRINGEND EEN GOEDE VERMOMMING NODIG! HEBT U IETS VOOR ME?
WAT DENKT U VAN EEN VERMOMMING ALS BOOM?
SNORREN EN PRUIKEN
MASKERS

IK HEB DEZE ANTIEKE KNOTS GEKOCHT, DIE KOMT MISSCHIEN VAN PAS! ZET JE OGEN OPEN, JONGENS, WE MÓETEN BILLIE VINDEN!
VERKOCHT
HOEPEL OP JULLIE! ZOEK EEN ANDERE BOOM!

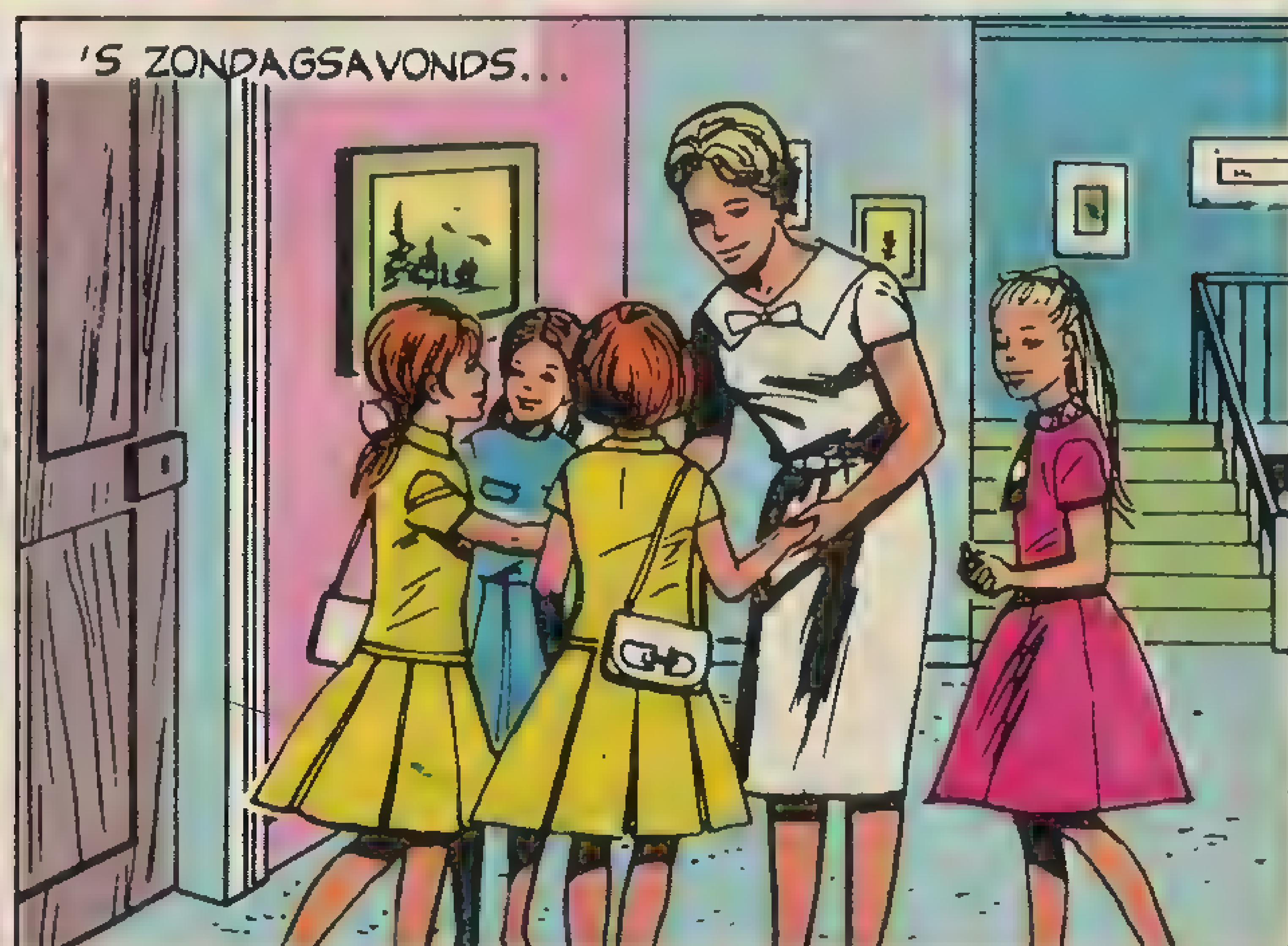
Nicole en Colette De koala en

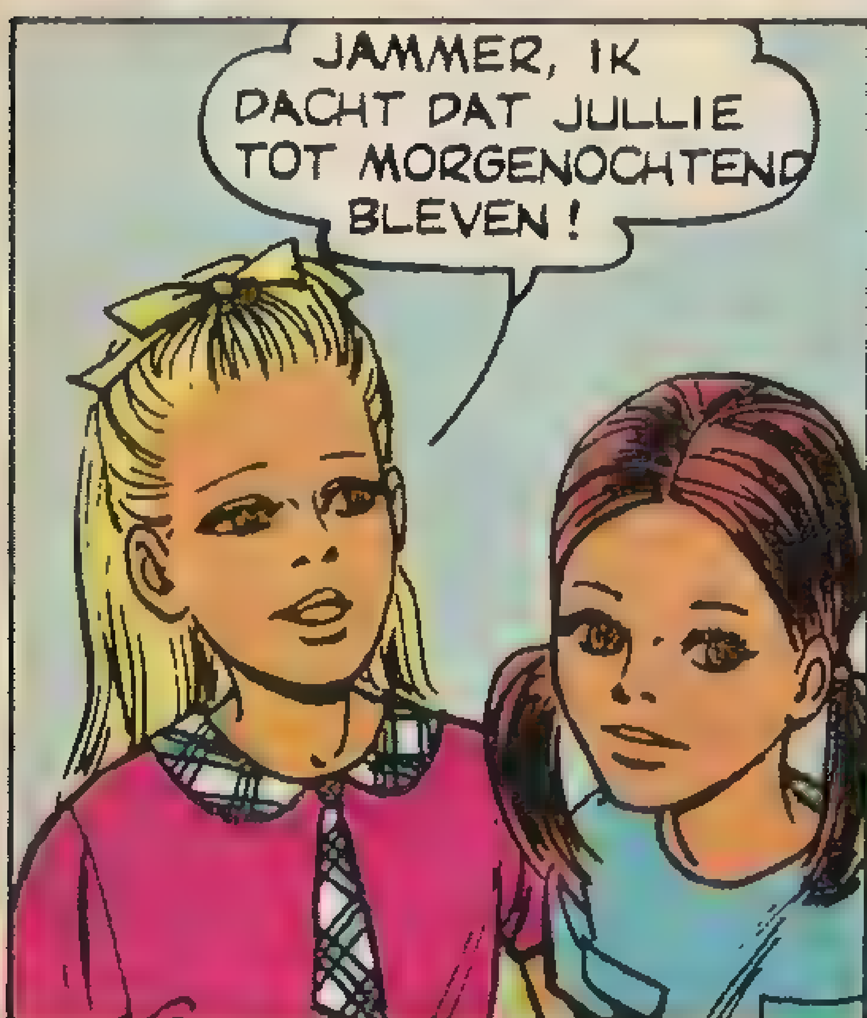

NICOLE LAAT ZICH OVERHALEN OM TOCH MEE TE DOEN AAN EEN ONDER-NEMING DIE GEVAARLIJKER ZAL ZIJN DAN ZIJ DENKEN.

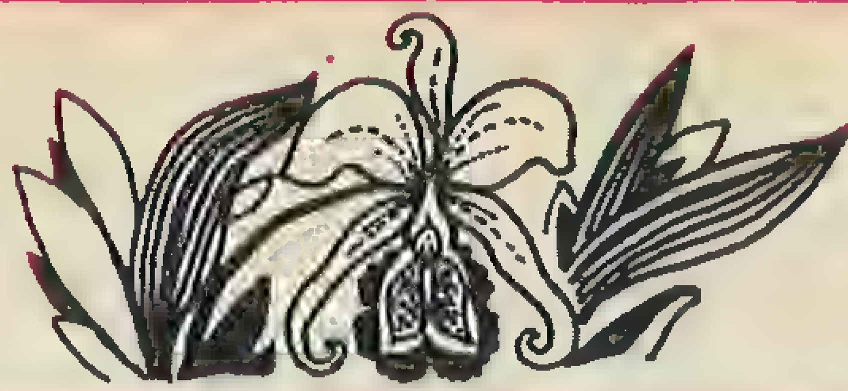

de orchidee

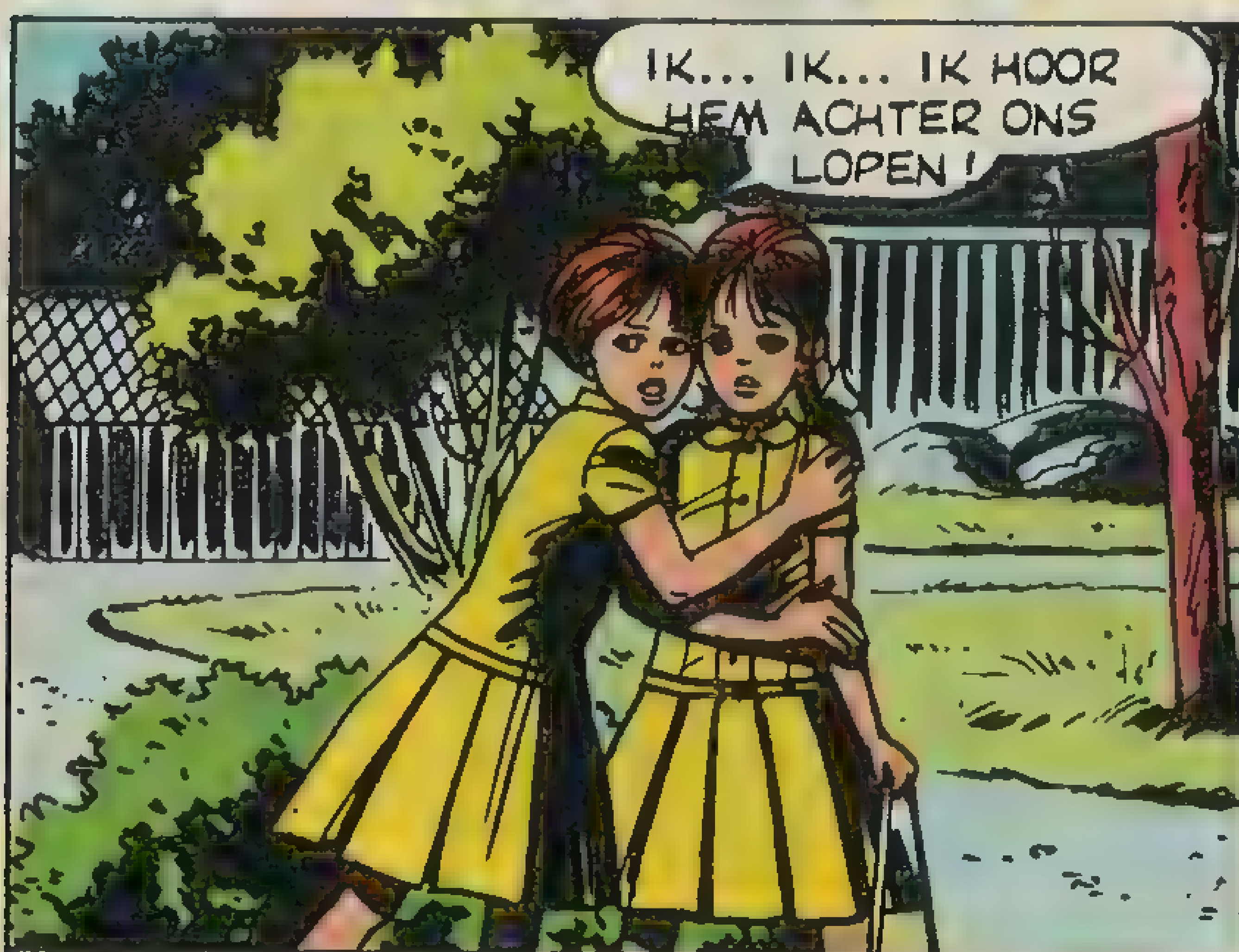

De tweeling besluit een nacht in de dierentuin te blijven om na te gaan wie er eucalyptusbladen plukt voor de gestolen koala Teddy.

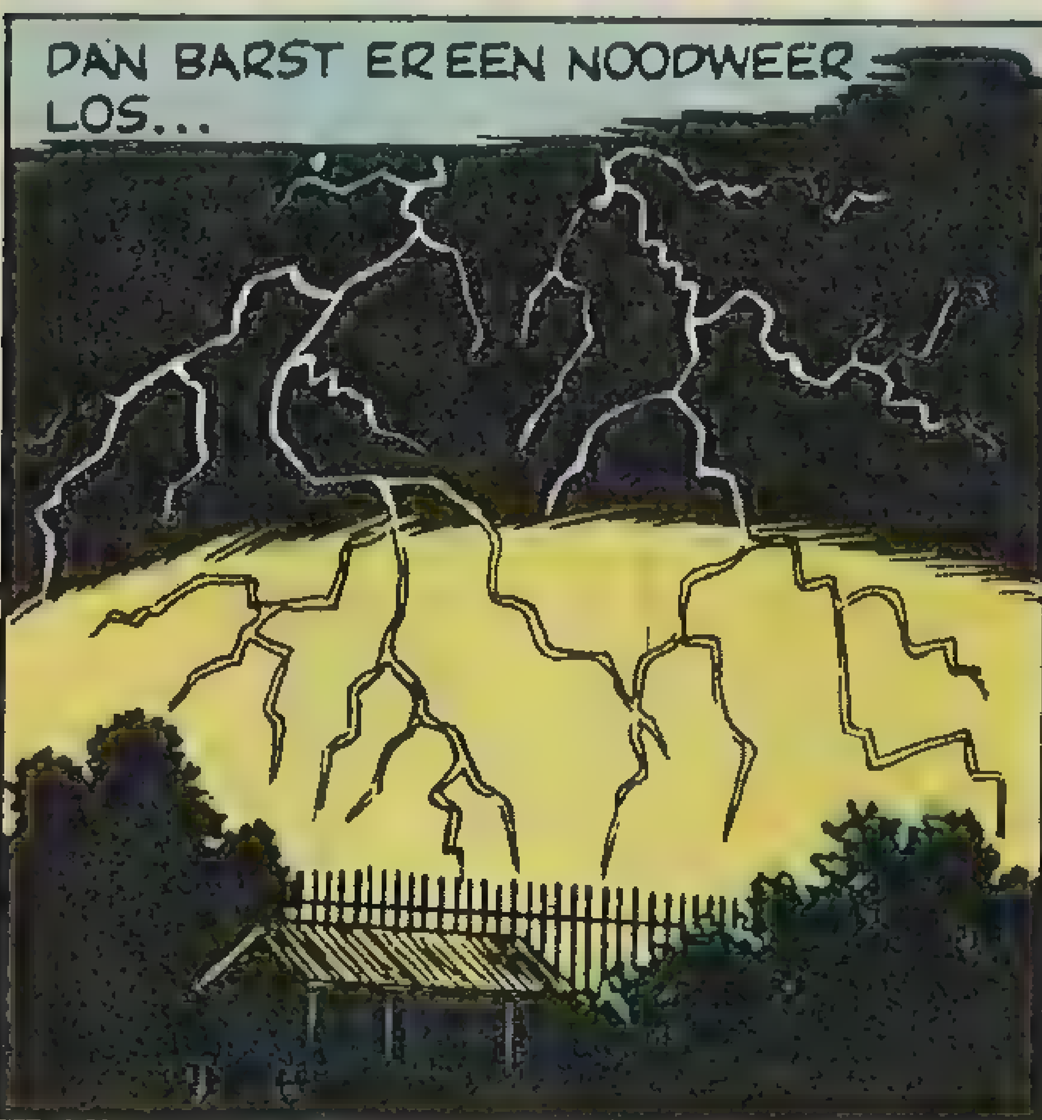

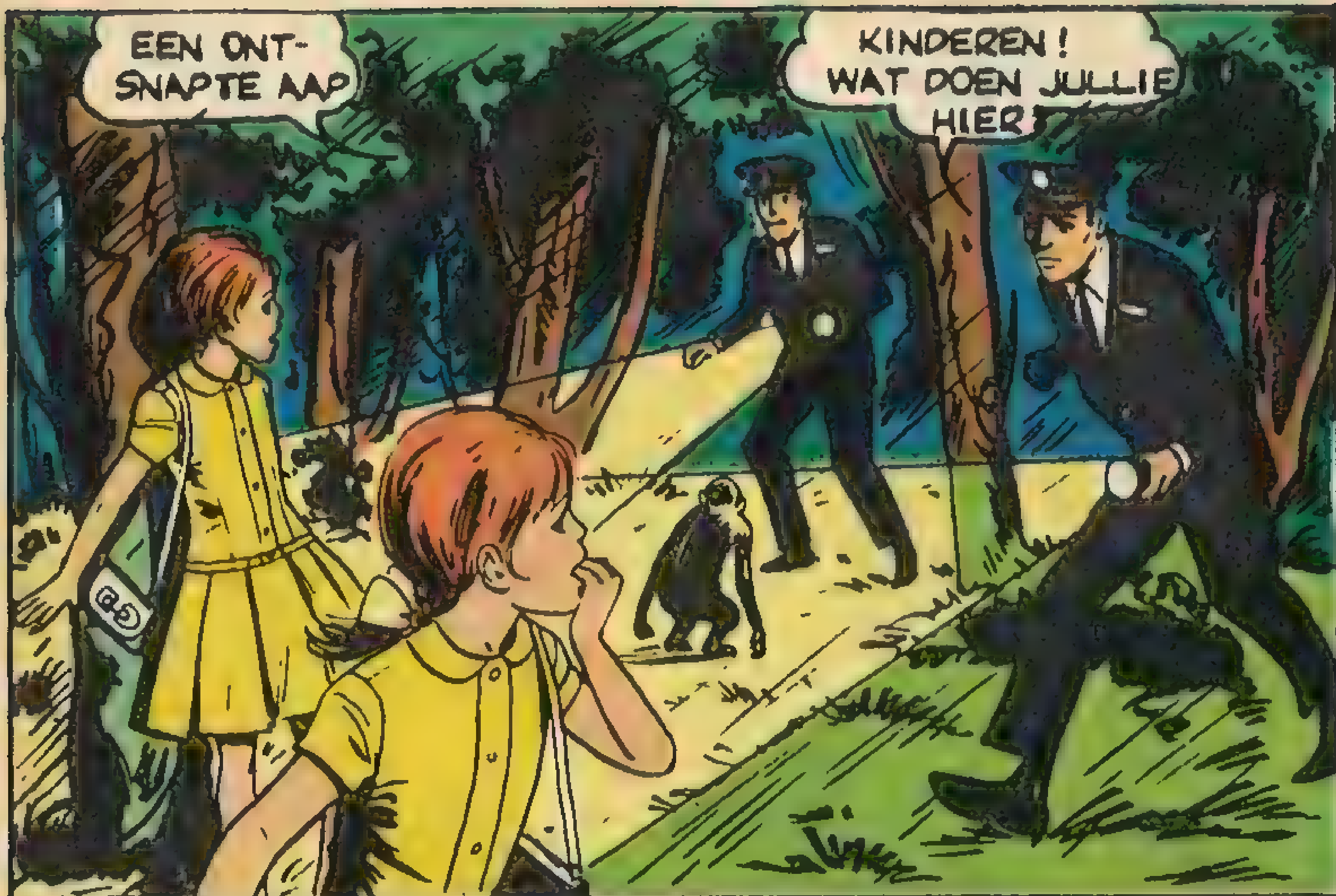

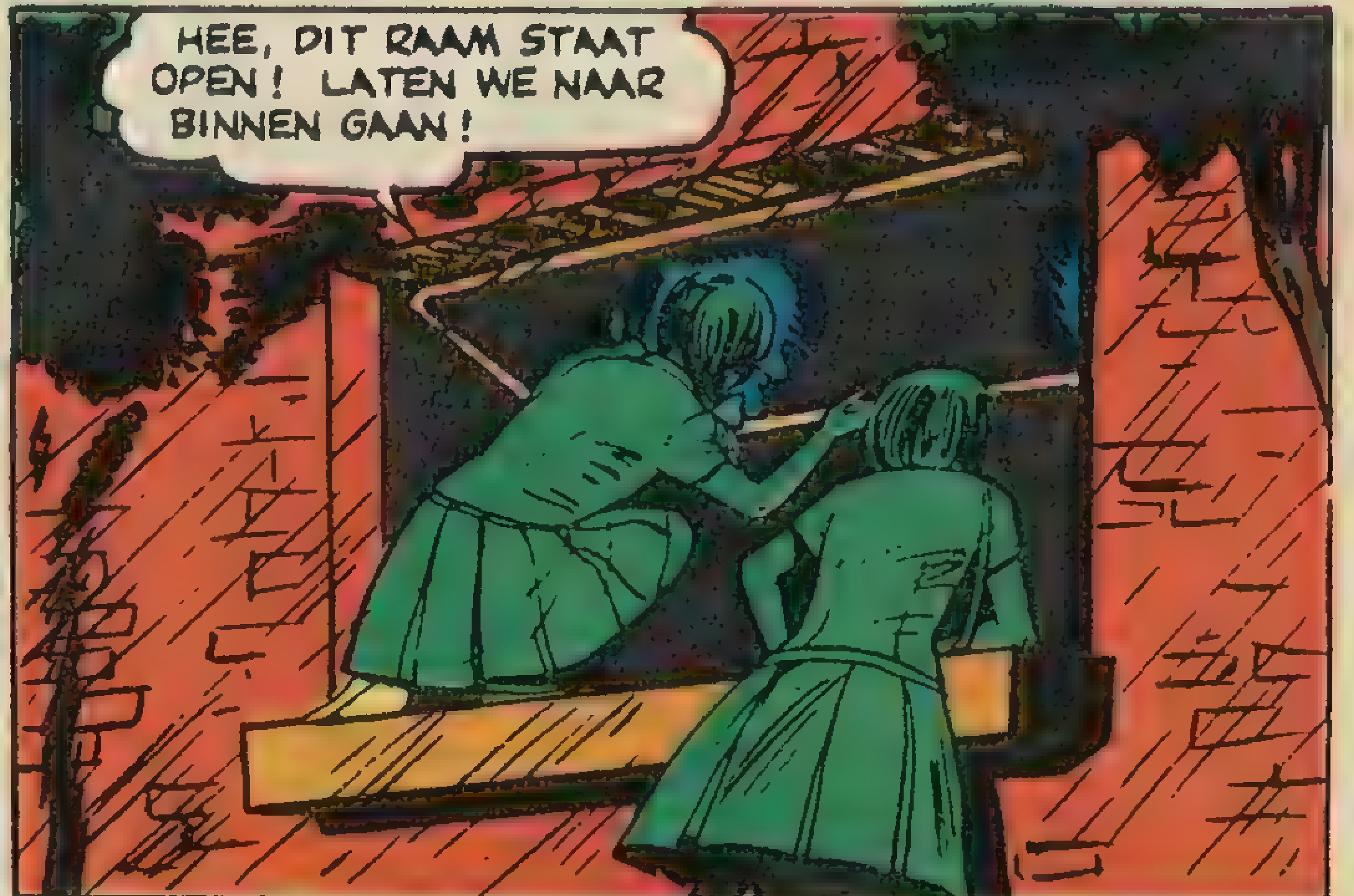

TERWIJL DE AANDACHT VAN DE OPPASSERS WERD AFGELEID, ZIJN DE MEISJES ER VANDOOR GEGAAN. HET BEGINT INTUSSEN STEEDS HARDER TE REGENEN.

Schilderen met zand

Met bijna eindeloos geduld maakte Roger de Boeck met gekleurd zand dit buitengewoon knappe staatsieportret van koning Boudewijn en koningin Fabiola. Een kunstschilder zou het met verf niet nauwkeuriger en beter hebben kunnen doen.

In sommige plattelandscafés en ook wel in kleine bierkeldertjes in de steden strooit de kastelein als hij klaar is met het schoonmaken van de ruimte wit zand op de stenen vloer. De artistiekelingen onder de kasteleins rekenen het zich tot een eer met dat witte zand mooie figuren en patronen op hun vloer aan te brengen. Ook de mensen die zo'n honderd jaar terug het Belgische dorpje Hekelgem bewoonden, hadden er plezier in om op feestdagen de vloeren van hun huizen te versieren met patronen van wit zand. En een van die bewoners van het dorpje was Adele Callebaut. Dit meisje bleek een bijzondere vaardigheid in deze kunst te bezitten en toen ze eenmaal wist hoe ze het witte zand ook nog verschillende kleuren kon geven, was ze spoedig in staat complete schilderijen op de vloer te toveren. Het verdere nageslacht van de familie Callebaut heeft de kunst van Adele in ere gehouden en vele toeristen bezochten Hekelgem om de prachtige ,,tapis de sable'', zandtapijten, te kunnen bewonderen.

Een moeilijkheid was echter dat de met zoveel zorg gemaakte kunstwerken meestal maar een kort leven beschoren was, maar daar heeft men nu ook iets op gevonden. Men strooit het zand op een ondergrond, die van tevoren met lijm is ingesmeerd. Is het ,,schilderij'' klaar, dan bespuit men het geheel met een soort fixeer en tenslotte legt men er een plaat glas overheen, zodat de zandkorreltjes goed op hun plaats blijven.

Er wonen en werken op het ogenblik twee ,,zandschilders'' in Hekelgem. Ze zijn concurrenten en wonen vlak tegenover elkaar. De een heet Roger de Boeck. Het hierbij afgebeelde zandtapijt, voorstellende een trouwportret van koning Boudewijn en koningin Fabiola, is door hem gemaakt. Hij heeft gestudeerd aan de Academie de Beaux Arts te Alost en won in 1954 de Prix Valerius de Saedeleer voor zijn schilderijen. Hij wordt geassisteerd door zijn zuster Elise en is gespecialiseerd in het reproduceren van Rubens en Breughel.

Zijn concurrent, Pierre van Ramsbeek, legt zich speciaal toe op het reproduceren van Rembrandt. Met slechts weinig kleuren is hij in staat alle fijne nuances in de schaduwpartijen van Rembrandts schilderijen meesterlijk weer te geven.

Werken van beide artiesten zijn zelfs in het buitenland doorgedrongen op tentoonstellingen, maar toch geniet hun kunst nog maar weinig bekendheid. Ga eens kijken in Hekelgem. Het is de moeite waard.

Het toeristische hart van Hekelgem in Vlaanderen: het huis, waar honderd jaar geleden Adele Callebaut haar eerste zandtapijt legde en waar sindsdien een kunstzinnige traditie in ere wordt gehouden.

Huckleberry Finns

OM ZIJN VRIEND JIM, EEN WEGGELOPEN NEGERSLAAF, NIET IN GEVAAR TE BRENGEN TREKT HUCK ENIGE TIJD OP MET EEN PAAR BEDRIEGERS, DIE ZICH HERTOG EN KONING NOEMEN. IN EEN STADJE GEVEN ZIJ ZICH UIT VOOR DE UIT ENGELAND AFKOMSTIGE BROERS VAN DE ZO JUIST OVERLEDEN PETER WILKS.

DIE TWEE SCHELMEN ZIJN JE OOMS NIET, MARY JANE! GOOI ZE TOCH DE DEUR UIT! JULLIE ZULLEN JE BINNENKORT NIET PRETTIG VOELEN ALS JE AAN DEZE DAG TERUGDENKT!

31

TEGEN DIE TIJD ZULLEN WE UW HULP INROEPEN, DOKTER ROBINSON!

HAHA, DIE IS GOED, ZEG! WAT EEN MOP! HAHAHA!

BEDENK DAT IK ALTIJD JULLIE VRIEND GEWEEST BEN, MEISJES. IK HEB JULLIE GEWAARSCHUWD! GOEDENDAG!

LATER...

OP DIT ZOLDERKAMERTJE KAN IK HET WEL EEN PAAR DAGEN UITHOUDEN. DE KONING EN DE HERTOG HEBBEN DE LOGEERKAMER HIER BENEDEN. DIE SCHURKEN MOETEN OPPASSEN VOOR DOKTER ROBINSON. IK DENK NIET DAT HIJ HET ERBIJ LAAT ZITTEN.

ALS DE GASTEN VERTROKKEN ZIJN, DOET HUCK ZICH IN DE KEUKEN TE GOED AAN HET OVERGEBLEVEN ETEN. DE MEISJES HELPEN DE NEGERS BIJ HET AFWASSEN.

ZEG, KOM JIJ OOK UIT ENGELAND? HEB JIJ KONING WILLEM DE VIERDE WELEENS GEZIEN?

HIK!... EH... JA. HIJ KOMT ALTIJD BIJ ONS IN SHEFFIELD ZEEBADEN NEMEN, JOANNA!

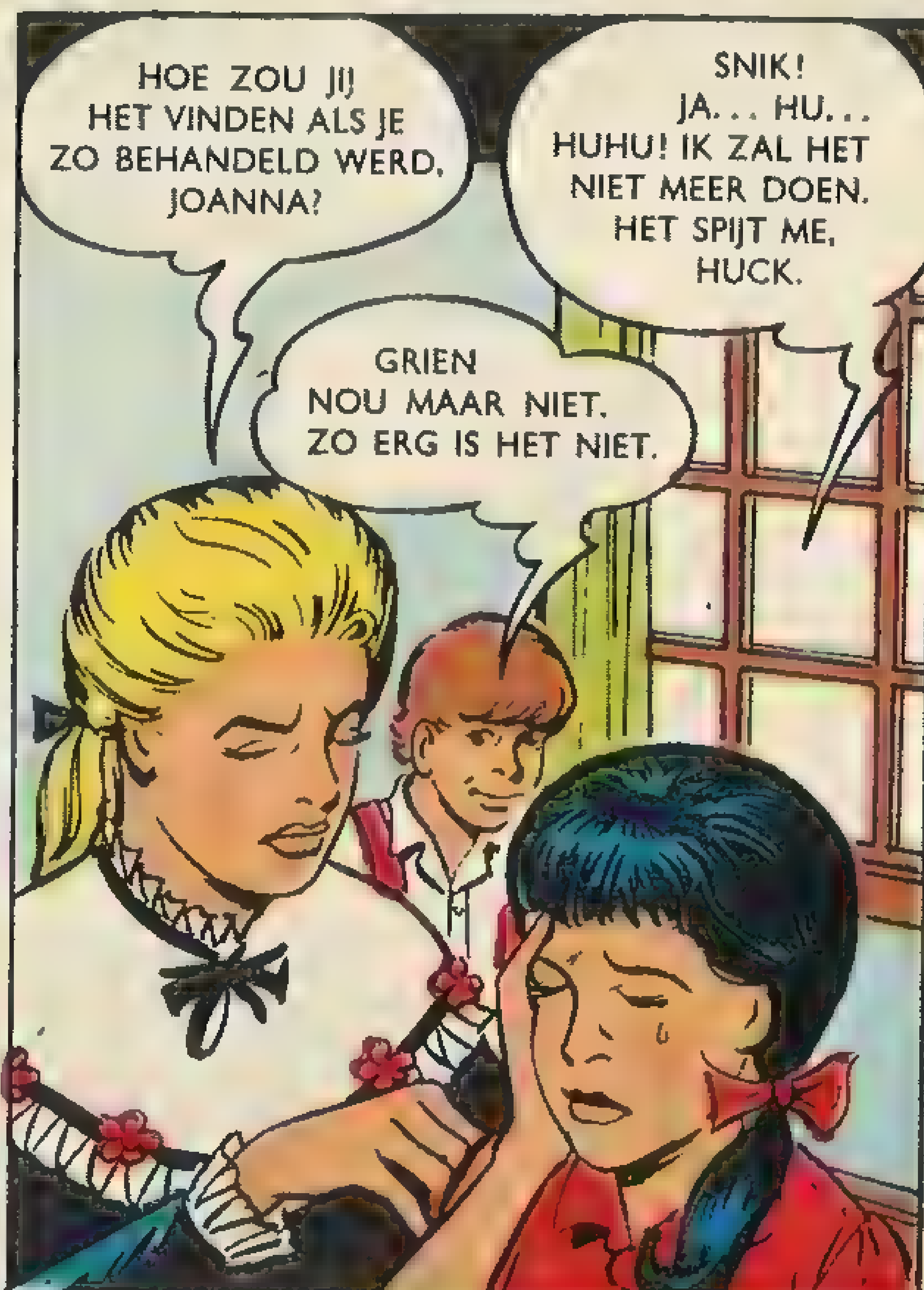
WAT?! HOE KAN DAT NOU? SHEFFIELD LIGT NIET EENS AAN ZEE!

EH... HUM, DAT IS WAAR, MAARRE... IN HET PALEIS IN SHEFFIELD STAAN GROTE FORNUIZEN ENNE... ZE HEBBEN VATEN ZEEWATER VOOR WILLEM GEHAALD, DIE WORDEN VERWARMD EN DAN KAN HIJ 'S WINTERS OOK ZEEBADEN NEMEN, BEGRIJP JE?

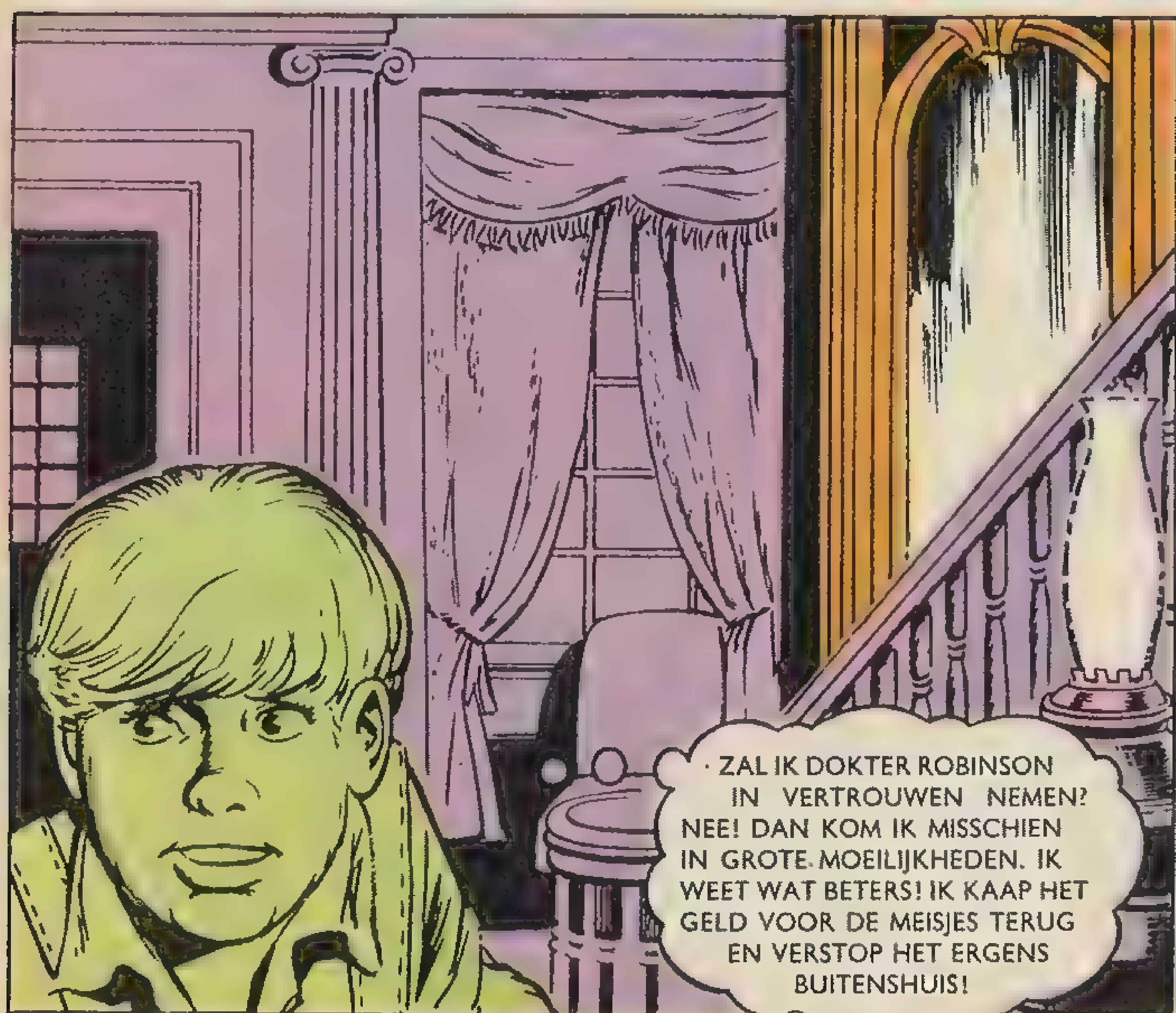
HM, DAAR GELOOF IK GEEN SIKKEPIT VAN!

avonturen door Mark Twain

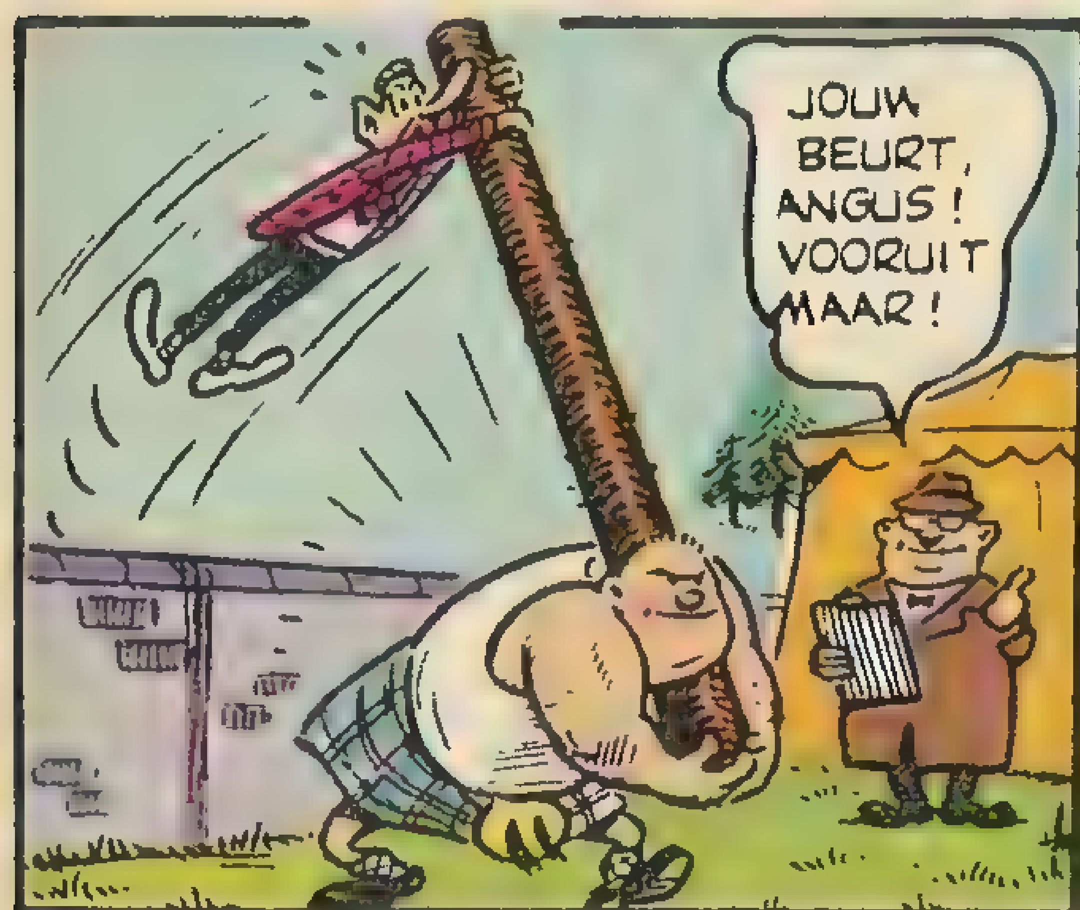

MUG en MIK

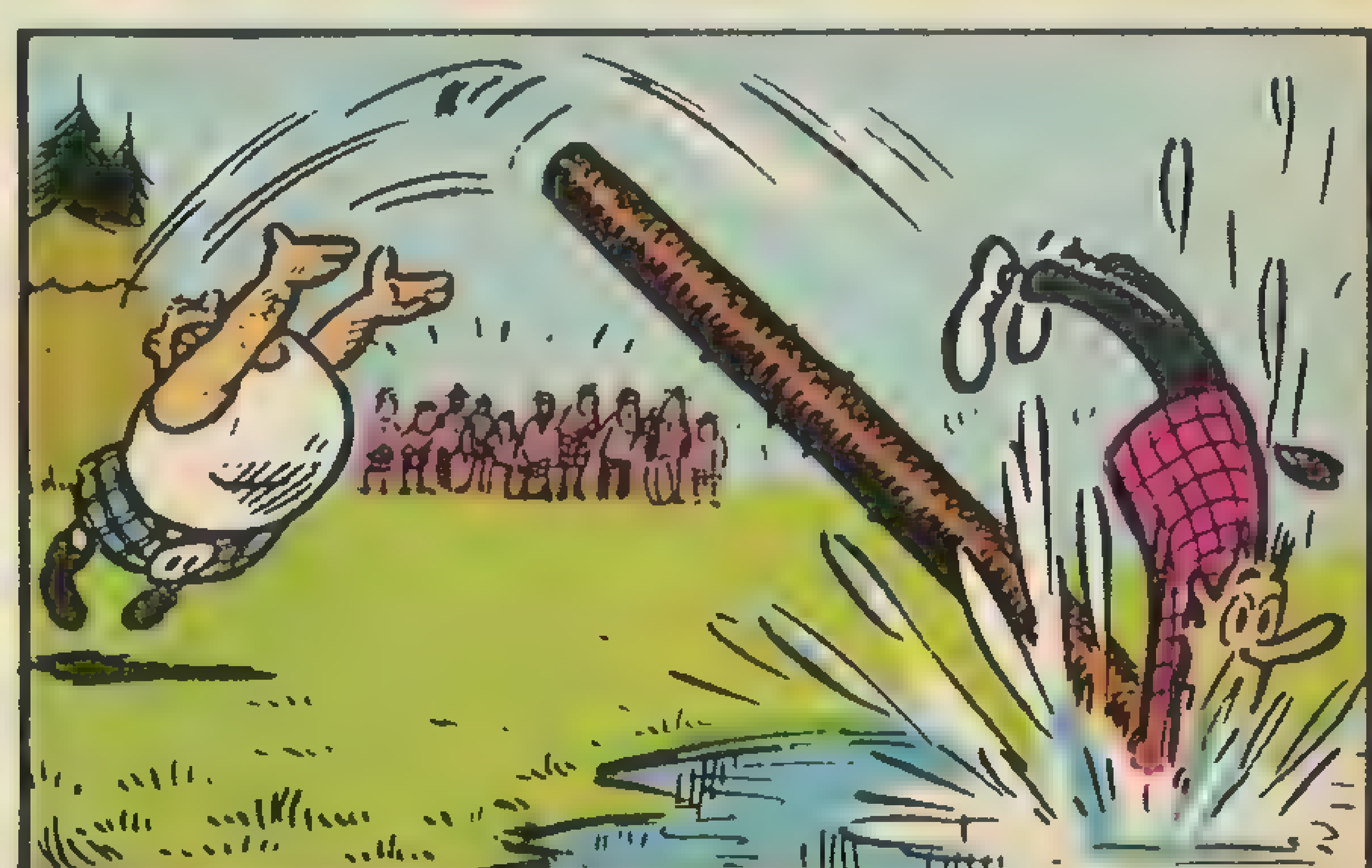

SCHOTSE ATLETIEK WEDSTRIJDEN
IK WED DAT DE SCHOTTEN ZO STERK ZIJN DOOR AL DE HAVERMOUT DIE ZE ETEN!
ONZIN! HAVERMOUT HELPT NIETS ALS JE VAN NATURE NIET SPORTIEF BENT!

NEEM NU BIJVOORBEELD HUN BEROEMDE SPORT HET BOOMSLINGEREN. IK ZAL JE LATEN ZIEN HOE JE DAT MOET DOEN!

JOUW BEURT, ANGUS! VOORUIT MAAR!

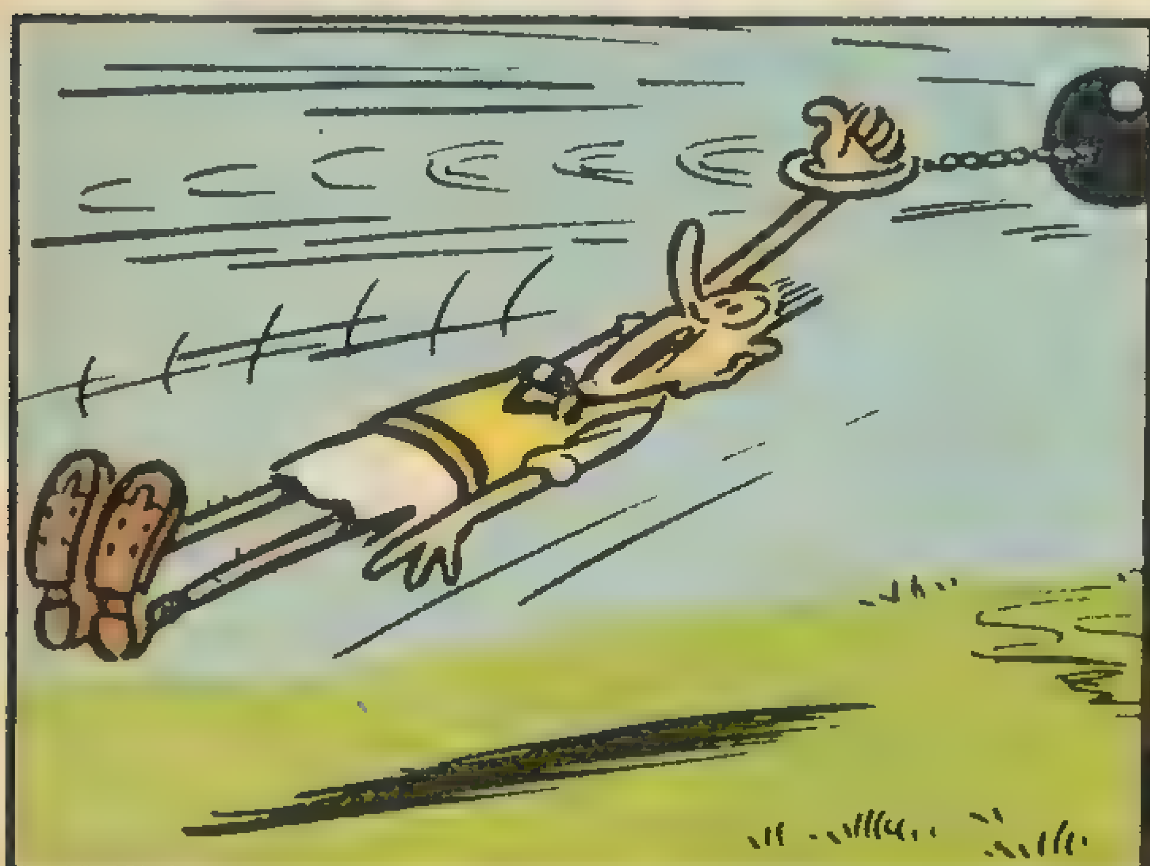

OKEE! DAAR GAAT IE!

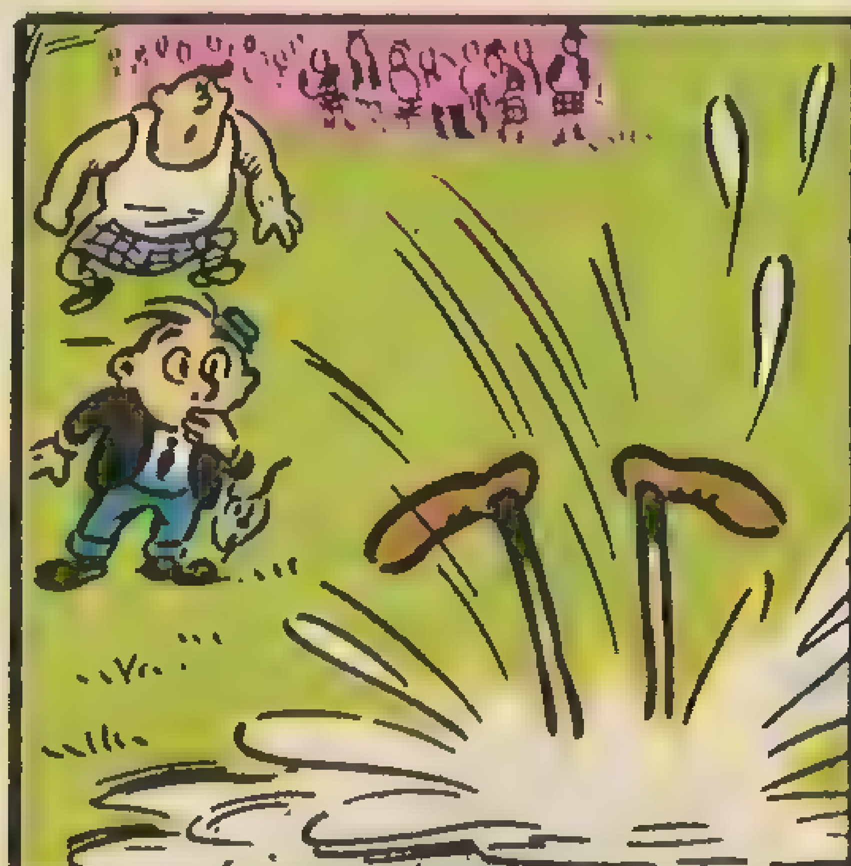

GELUKKIG ZIJN ALLEEN MIJN JAS EN MIJN BROEK NAT!

OEI, ZE GAAN KOGELSLINGEREN! LOPEN WE HIER GEEN GEVAAR, MIK?
KOGEL-SLINGEREN

WELNEE! DIE IJZEREN KOGELS ZIJN ZO ZWAAR DAT ZE NIET VER KOMEN!

NOG EEN GELUK DAT WE DAT LEGE HAVERMOUTVAT GEVONDEN HEBBEN!
HAVERMOUT
LEEG

Van heinde en verre

Beroepstrots

Yoshio Yusaure, een bekend inbreker uit Tokio, werd tot zes jaar gevangenisstraf veroordeeld, omdat hij driehonderdzevenennegentig inbraken op zijn naam had staan. Yoshio was het echter niet eens met de strafmaat, omdat hij volgens hem maar zevenendertig inbraken gepleegd had. Maar toen zijn advocaat hem vertelde dat hij, wanneer hij gelijk zou krijgen, niet langer meer Tokio's dief nummer één zou zijn, trok Yoshio zijn beroep in, zat keurig zijn straf uit, maar bleef nummer één.

Gezondheid!

Ramon Blanco, een arbeider uit Spanje, wilde juist gaan zitten om te gaan genieten van een welverdiende siësta, toen hij zijn neus voelde kriebelen en geweldig moest niezen. Hoe geweldig hij geniesd had bleek later in het ziekenhuis, waar men constateerde dat hij zeven ribben gebroken had.

Tralies waren te licht voor zware jongen

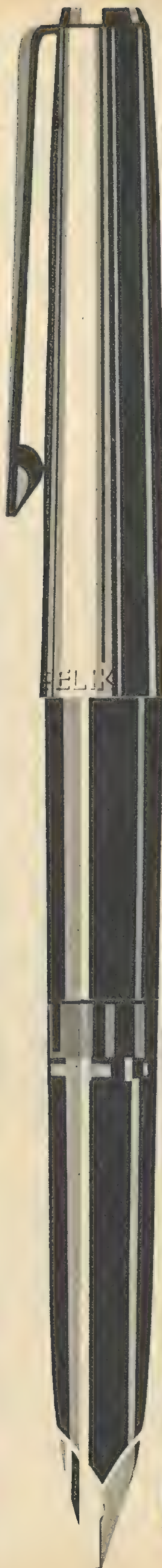
In de stad Lancaster in de Amerikaanse staat Kentucky zocht de politie ijverig naar een ontsnapte gevangene. Toen ze hem tenslotte in Michigan te pakken kregen en arresteerden, verontschuldigde de man zich en zei dat hij alles kon uitleggen. En hoe! Hij leunde volgens zijn verhaal per ongeluk tegen het tralievenster van zijn cel, toen plotseling bleek dat de tralies daar niet tegen konden en hij uit het raam viel. Hij belandde op zijn rug op het gevangenisterrein. Hij heeft toen nog van alles geprobeerd om door het raam terug te klimmen, maar het was echt te hoog voor hem. Toen is hij maar weggelopen. Wij weten niet of ze hem geloofd hebben.

Niet om aan te horen!

Een mevrouw in Havanna op het eiland Cuba kon niet tegen het gestamp van de soldaten, die verscheidene keren per dag langs haar huis marcheerden. Ze besloot er iets aan te doen, brak in het holst van de nacht in in de dichtstbijgelegen kazerne en stal tweehonderdzestig paar laarzen. De militaire politie greep haar in de kraag maar was zo goed haar met een waarschuwing te laten gaan. De Cubaanse dame denkt er nu over te gaan verhuizen naar een rustiger buurt.

Bel Briggs!

Tijdens een concert in de Australische stad Adelaide kreeg musicus Lawry Sanders van het Londense Symfonieorkest een briefje toegestopt, waarop stond: Bel Briggs, 519745. Sanders snapte er niks van, maar dat veranderde snel toen hij na het concert ontdekte dat hij zijn portefeuille met inhoud kwijt was. Het briefje was afkomstig van de heer Arthur Briggs uit een voorstad van Adelaide, die op straat de portefeuille gevonden had en binnenin naam en adres van de eigenaar had ontdekt.

Een koning wil

Koning Moepibol was dol op autorijden. Een onschuldige liefhebberij, maar toch had deze hobby de secretaris van de koning al heel wat grijze haren en slapeloze nachten bezorgd. Hoe vaak was hij niet wakker geschrokken door een luid geraas in de paleistuin. En dan hoefde hij niet eens naar buiten te kijken om te weten dat de koning weer een van zijn wilde, nachtelijke ritjes maakte in zijn roestige racewagen.

Dikwijls had de secretaris zijn best gedaan om Moepibol ervan te overtuigen dat een koning zich geen ritjes in een racewagen kon permitteren, maar zonder succes. ,,Ik verbied een straatveger toch ook niet om in een paleis te gaan wonen," zei de koning. ,,Waarom zou hij mij dan mijn roestige autootje misgunnen?"

Och, dacht de secretaris dan, zolang de koning niet buiten de paleistuin komt met die gekke wagen, gaat het ook nog wel.

Dikwijls had de secretaris zijn best gedaan om Moepibol ervan te overtuigen dat een koning zich geen ritjes in een racewagen kon permitteren...

Daar had hij gelijk in, maar op een goede dag hoorde koning Moepibol dat er een autocross gehouden zou worden. ,,Wat is dat, secretaris?" vroeg hij. ,,Nou, eh," zei de secretaris en schraapte zijn keel. ,,Dat is een heel ordinaire sport, majesteit. En er doen alleen ordinaire mensen aan mee." ,,Genoeg," bromde de koning. ,,Ik heb je niet om commentaar gevraagd. Je moet me alleen vertellen wat de spelregels zijn." De secretaris kleurde tot achter zijn oren en stotterde: ,,De spelregels?... Ik weet alleen dat je tussen grote stroblokken en hekken moet doorrijden. Een bijzonder ordi..." Snel slikte hij dat laatste woord in, maar de koning hoorde hem al niet meer. ,,Prachtig," zei hij, ,,prachtig, dan doe ik mee!" ,,Wa-wat zegt u? Meedoen?" echode de minister. ,,Een koning die meedoet aan een ordinaire autocross? Majesteit, er kan veel, maar dit is onmogelijk." ,,Kan best zijn," meende koning Moepibol. ,,Er is in dit paleis zoveel onmogelijk. En als je het woord ordinair nog een keer in je mond durft nemen, ontsla ik je op staande voet of je dat nu ordinair vindt of niet." De secretaris vond niets meer en even later beloofde hij met bevende stem en zo onderdanig als hij nog nooit geweest was dat hij iemand zou zoeken die alles van een autocross af wist.

Twee dagen later werd Joost Vrijbuiter, de man die bekend stond om zijn grote mond en zijn succes in autocrosses, het paleis binnengesmokkeld.

,,Hoeveel wedstrijden heb je gewonnen, Joost?" vroeg koning Moepibol.

,,Negenennegentig, majesteit," antwoordde Vrijbuiter met gepaste trots.

,,Goed zo, maar je zult volgende week de honderd niet volmaken," zei de koning. Vrijbuiter trok zijn wenkbrauwen op en grinnikte brutaal: ,,Nee, als Zijne Majesteit meedoet..." Geschrokken keek de secretaris naar Vrijbuiter. Hij zou toch niets weten van de nachtelijke ritjes van de koning? Nee, dat was onmogelijk! Wat trokken Vrijbuiter en de secretaris verbaasde gezichten toen koning Moepibol lachte: ,,Jij hebt maar een half woord nodig om me te begrijpen, Joost. Goed, ik doe dus mee aan de autocross. En jij zult die dag niet winnen, want je moet in mijn plaats op de tribune zitten. Zeg alsjebieft niet dat het onmogelijk is, want dat weet ik zo langzamerhand wel. Joost, jij laat je inschrijven voor de autocross, maar in jouw plaats doe ik mee en jij juicht mij toe vanaf de eretribune. Duidelijk? Ga maar naar huis, Joost. Je krijgt nog wel nadere instructies. Bedankt voor je hulp en... mondje dicht, hè?"

Joost Vrijbuiter was niet gauw op zijn mondje gevallen, maar dit keer was hij een dag later nog sprakeloos.

De secretaris had zich de hele tijd goed kunnen houden, maar nu barstte de bom.

,,Majesteit, dit is onverantwoordelijk," zei hij ernstig. ,,Wat zullen de mensen wel zeggen! Een koning die meedoet aan een autocross! Dat gaat alle perken te buiten. Dat wordt het einde van het koningschap. Majesteit, wees toch redelijk."

,,Zeur nu niet," mopperde Moepibol. ,,Je weet nog niet eens hoe ik dit varkentje wil wassen. Ik ga als koning naar de autocross en ik kom als koning terug. Als je het niet te ordinair vindt, zal ik je uitleggen hoe dat kan. Jij zorgt ervoor dat 's morgens om zes uur, als de hele stad nog slaapt, een rijtuig voorstaat. Ik stap in en laat me door de eerste stalmeester persoonlijk naar het marktplein rijden. Daar wacht Vrijbuiter op me. Hij gaat in de koets zitten, trekt mijn hermelijnen mantel aan en zorgt ervoor om negen uur als koning Moepibol op de eretribune te zitten. En ik rijd in mijn roestige racewagentje, onder de naam van Joost Vrijbuiter, bekend autocrossrijder, naar de wedstrijd."

,,Goed gevonden," liet de secretaris zich op sarcastische toon ontvallen, ,,maar sinds wanneer gaat koning

ook weleens iets

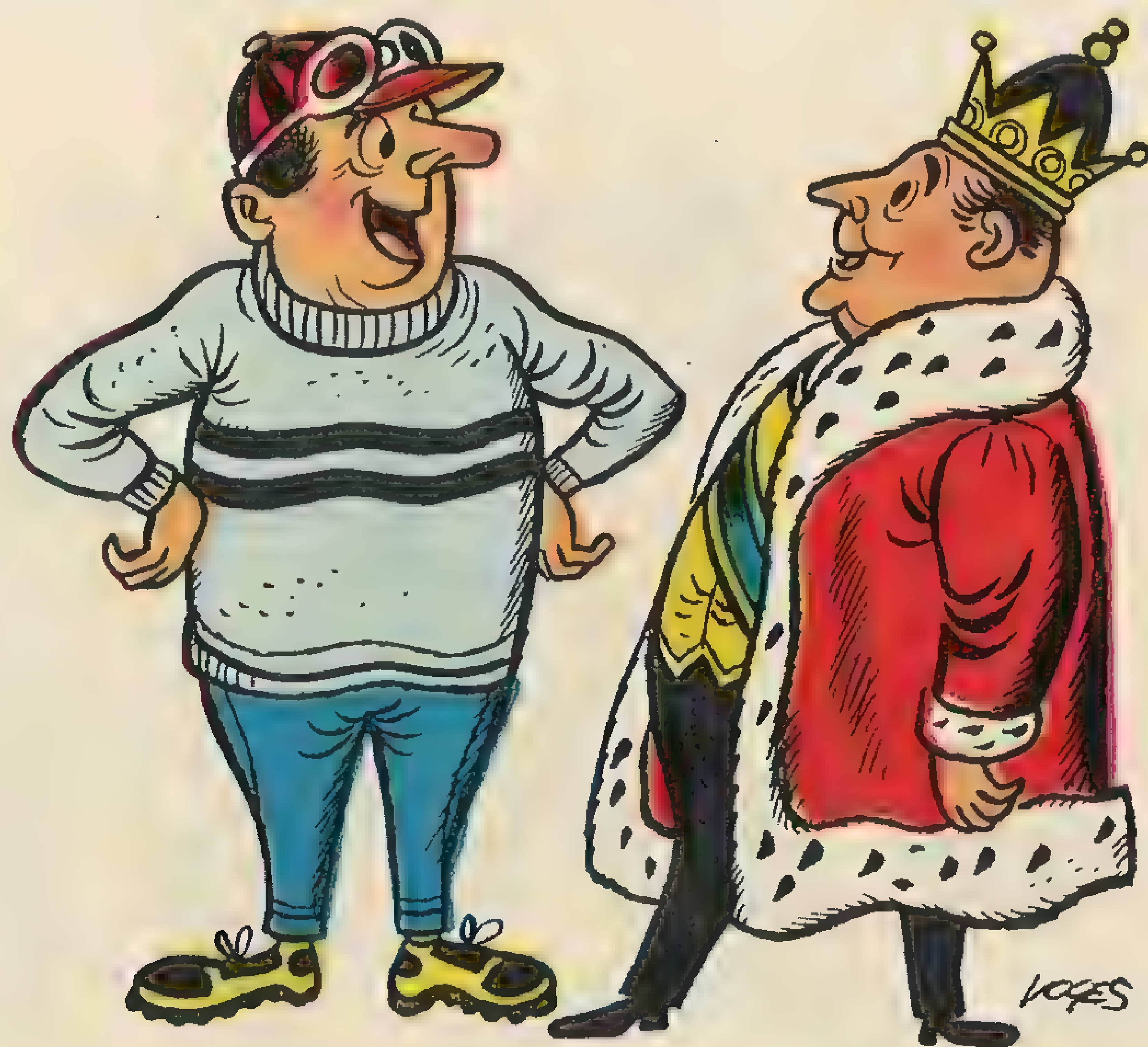
KORT VERHAAL DOOR GEERTJE DE VRIES

Moepibol zonder geleide uit?" ,,Sinds volgende week woensdag," sprak de koning fier. ,,En niemand hoeft zich gepikeerd te voelen. Ze mogen me op een afstand van vijf minuten volgen en op de tribune kunnen mijn trouwe begeleiders twee rijen achter me, of liever achter de weledele heer Vrijbuiter zitten. Dat plezier zullen ze me toch wel willen gunnen als het maar voor één dag is." ,,Ik help het u hopen," zei de secretaris somber en verliet hoofdschuddend de kamer.

Het plan van koning Moepibol om naar de autocross te gaan en dan ook nog alleen, sloeg als een bom in in het paleis. Maar toen de secretaris na twee slapeloze nachten een bijzonder wijze gedachte kreeg en de volgende dag te pas en te onpas zei: ,,Mensen, laten we toch verstandig zijn. Een koning is ook maar een mens. Een keer in de tien, ik bedoel in de twintig jaar mag hij toch weleens een pleziertje hebben," toen kwamen de gemoederen tot bedaren.

Eigenlijk had de secretaris een beetje gelijk. Een koning mocht ook weleens een verzetje hebben. En zo gebeurde het dat koning Moepibol alleen naar de autocross ging. . .

's Morgens om vijf uur stond hij al naast zijn bed. Hij waste zijn gezicht, vergat zijn tanden te poetsen en at in plaats van vier beschuiten vier dikke boterhammen om kracht op te doen voor de wedstrijd. Wat was koning Moepibol die morgen zenuwachtig. Hij trok zijn schoenen verkeerd aan, smeerde de rozebotteljam op zijn wenkbrauwen en rolde van de grote, stenen trap in de hal. Maar iedereen in het paleis sliep nog, zodat niemand het zag.

,,Negenennegentig, majesteit," antwoordde Vrijbuiter trots.

Joost Vrijbuiter was óók zenuwachtig, en dat kwam zelden voor. Er werd dan ook geen kleinigheid van hem verwacht. Een dag koning zijn! Iedere avond als zijn vrouw naar bed was, had hij voor de spiegel geoefend. Een koning glimlachte niet, maar hij knikte minzaam. Een koning liep niet gewoon, nee, een koning schreed. De secretaris had het hem goed ingeprent. Vrijbuiter vond het overdreven, want hij had koning Moepibol nog nooit minzaam zien knikken of schrijden. Maar ja, hij kon zich ook niet gedragen als een zekere Joost Vrijbuiter en dus had hij braaf geoefend.

Precies om kwart over zes arriveerde de koning op het marktplein. Vrijbuiter was er al. ,,Je bent keurig op tijd," zei de koning, terwijl hij snel zijn hermelijnen mantel uittrok. ,,Ga zitten en probeer je thuis te voelen in mijn mantel. Vanaf dit moment ben je en gedraag je je als koning Moepibol."

,,Hmm, ik zal proberen het te onthouden," mompelde Joost Vrijbuiter. De eerste stalmeester, een vriend van de koning, lachte zich tranen toen hij koning Moepibol in trui en spijkerbroek, met het petje bijna over de ogen, zag. Maar de koning liet zich niet uit het veld slaan. Hij had zich zelden in zijn leven zo prettig gevoeld.

,,Nummer dertien," klonk het door de luidsprekers. En nog eens: ,,Nummer dertien." Op de eretribune slaakte Joost Vrijbuiter een zucht, die uit zijn tenen leek te komen. Nu ging het gebeuren. Koning Moepibol moest aan

,,Ik ga als koning naar de autocross en ik kom als koning terug!"

De eerste stalmeester lachte zich tranen toen hij koning Moepibol in trui en spijkerbroek zag.

de start komen. Daar zag hij de roestige sportwagen al. Als er maar geen ongelukken gebeurden. Die malle koning ook. Vrijbuiter wenste dat ze beiden maar weer veilig thuis zaten, de koning in zijn paleis en hij bij moeder de vrouw. Hij hield wel van avonturen, maar dit ging te ver. Hij was doodmoe van het schrijden en minzaam knikken. En ieder moment verwachtte hij ontmaskerd te zullen worden. . .

Nummer dertien startte. ,,Vrijbuiter gaat de honderd volmaken," werd er overal geroepen. ,,Kijk zo'n start eens. Hij is in vorm, hoor. De geweldenaar!"

Joost Vrijbuiter schrok op uit zijn zwaarmoedig gepeins. Was dat de koning die daar reed? Maar. . . dat kon haast niet! Zo'n snelheid en dan dat bochtenwerk. Ongelooflijk. Hij zou het hem niet verbeteren. Waar zou de koning dat geleerd hebben? Vrijbuiter was zo onder de indruk dat hij bijna schreeuwde: ,,Hup, Moepibol!" Gelukkig bedacht hij nog net op tijd dat hij zich als een koning moest gedragen. ,,Meer dan geweldig," fluisterde hij tegen de secretaris, die met trillende stem antwoordde: ,,Die koning Moepibol. Wie had dat kunnen denken. Hij gaat nog met de prijs naar huis ook!"

Had die brave secretaris zijn mond maar gehouden. Op dát moment werd koning Moepibol te overmoedig. Vlak voor een scherpe bocht gaf hij een stoot gas. Dit was te roekeloos. Koning Moepibol verloor de macht over het stuur en kwam met een doffe klap tegen een twee meter hoog stroblok terecht. ,,Vrijbuiter is uit de bocht gevlogen. Vrijbuiter heeft een schuiver gemaakt," schreeuwde het publiek.

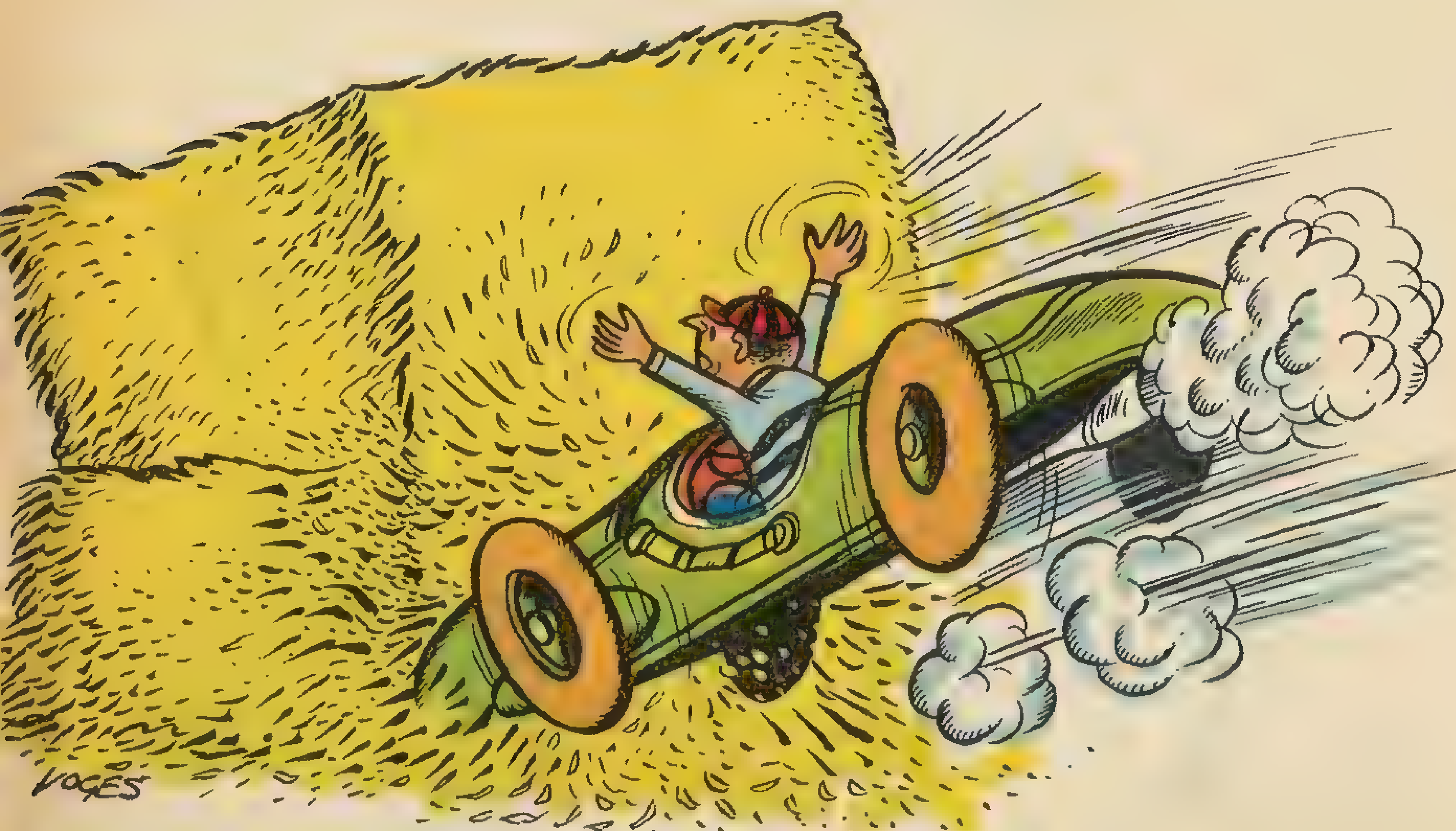
De secretaris van de koning werd spierwit. ,,Nu komt het uit, nu komt het uit," jammerde hij. ,,Dit wordt het einde van het koningschap. Heb ik het niet voorspeld?" ,,Stil," zei Vrijbuiter bars, ,,en doe alsjeblieft direct wat ik je zeg. En spreek me niet tegen. Ik moest me koning voelen en dat doe ik nu. Ga meteen naar de plaats van het ongeluk en zeg dat koning Moepibol de prestaties van Vrijbuiter zo geweldig vindt dat hij de arme man graag in de koninklijke ziekenkamer wil verplegen. Je laat een brancard komen en zorgt ervoor dat de koning zo gauw mogelijk naar het paleis vervoerd wordt." Even leek het erop dat de secretaris die eigengereide Vrijbuiter zou tegenspreken, maar toen holde hij het terrein op. Er was geen tijd te verliezen. Stel je voor dat de koning. . . Nee, dat mocht niet!

Het viel allemaal erg mee. De koning had alleen een been gebroken. Snel werd hij naar het paleis gebracht. Maar. . . inmiddels was het geheim uitgelekt en de arme secretaris werd bestormd door een woedende hofhouding. ,,Dit nemen we niet," riep men en twee bejaarde hofdames gilden: ,,Zo'n koning moet verbannen worden!"

,,Zo'n koning moet verbannen worden!"

Met een spierwit gezicht luisterde de secretaris naar de beschuldigingen en toen iedereen uitgesproken was, bewees hij voor de tweede keer dat hij toch wel een erg trouw dienaar was. ,,Mensen," sprak hij, ,,dit is een groot misverstand. Onze koning heeft bewezen meer te kunnen dan alleen maar koning zijn. Dat moeten we kunnen waarderen. Wat heb je aan een koning die alleen maar kan regeren? Onze koning is. . . eh. . . modern. Hij gaat met zijn tijd mee." Er ging een gemompel op en tenslotte gaven allen, behalve een norse lakei, toe dat de redenering van de secretaris nog niet zo gek was.

En toen koning Moepibol zich 's avonds al weer een beetje beter voelde, kon een vermoeide secretaris hem vertellen dat met algemene stemmen besloten was voortaan ieder jaar een autocross in de paleistuin te organiseren. En de eerste rit zou natuurlijk voor koning Moepibol zijn!

Koning Moepibol verloor de macht over het stuur...

DE MAN VAN STAAL

ARCHIE, RUK DIE LANTAARNPAAL LOS! WE MOETEN DIE TANKS ZIEN TEGEN TE HOUDEN!

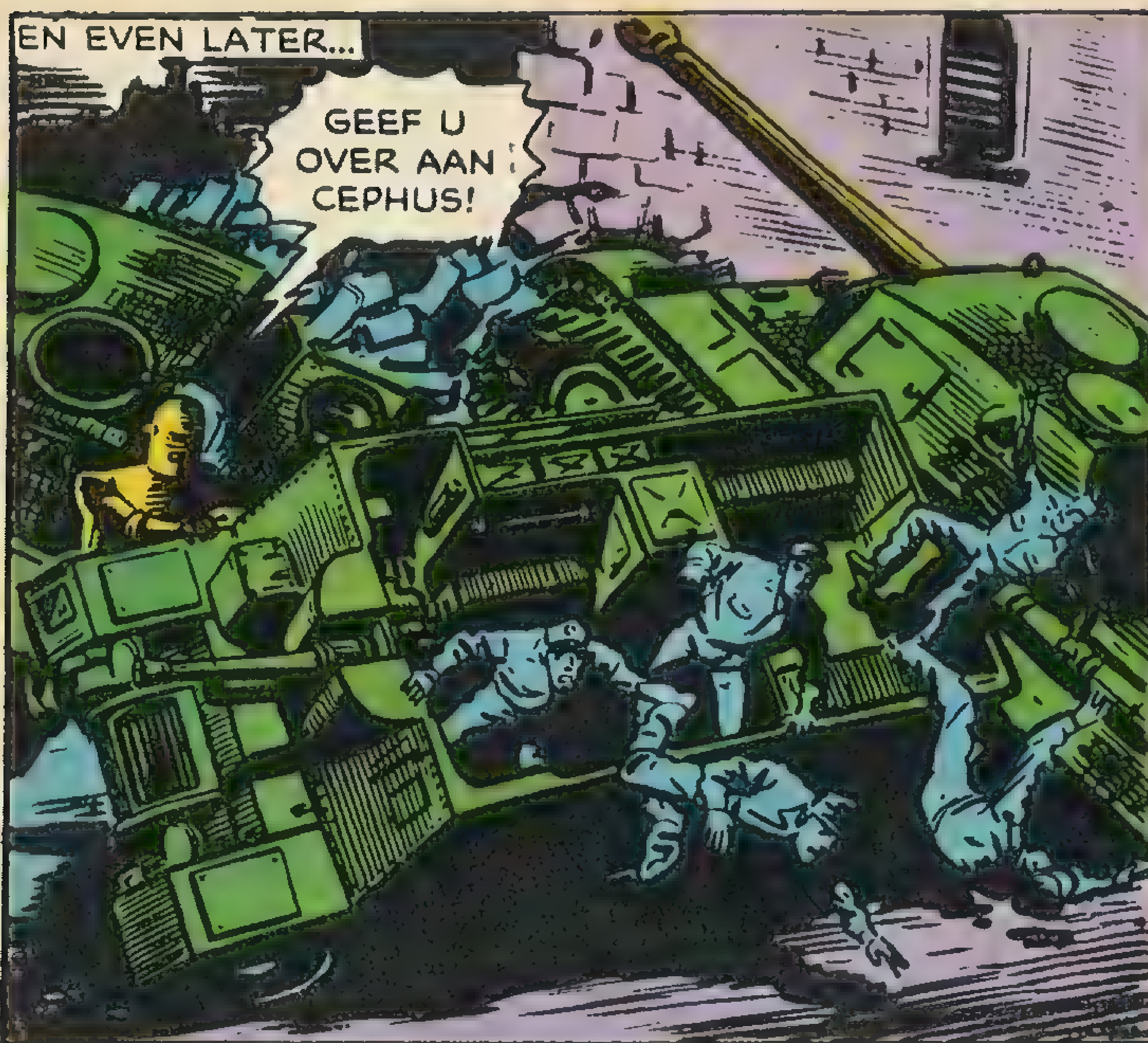
NIEMAND KAN DE ROBOTS WEERSTAAN! WIE HET PROBEERT STERFT!

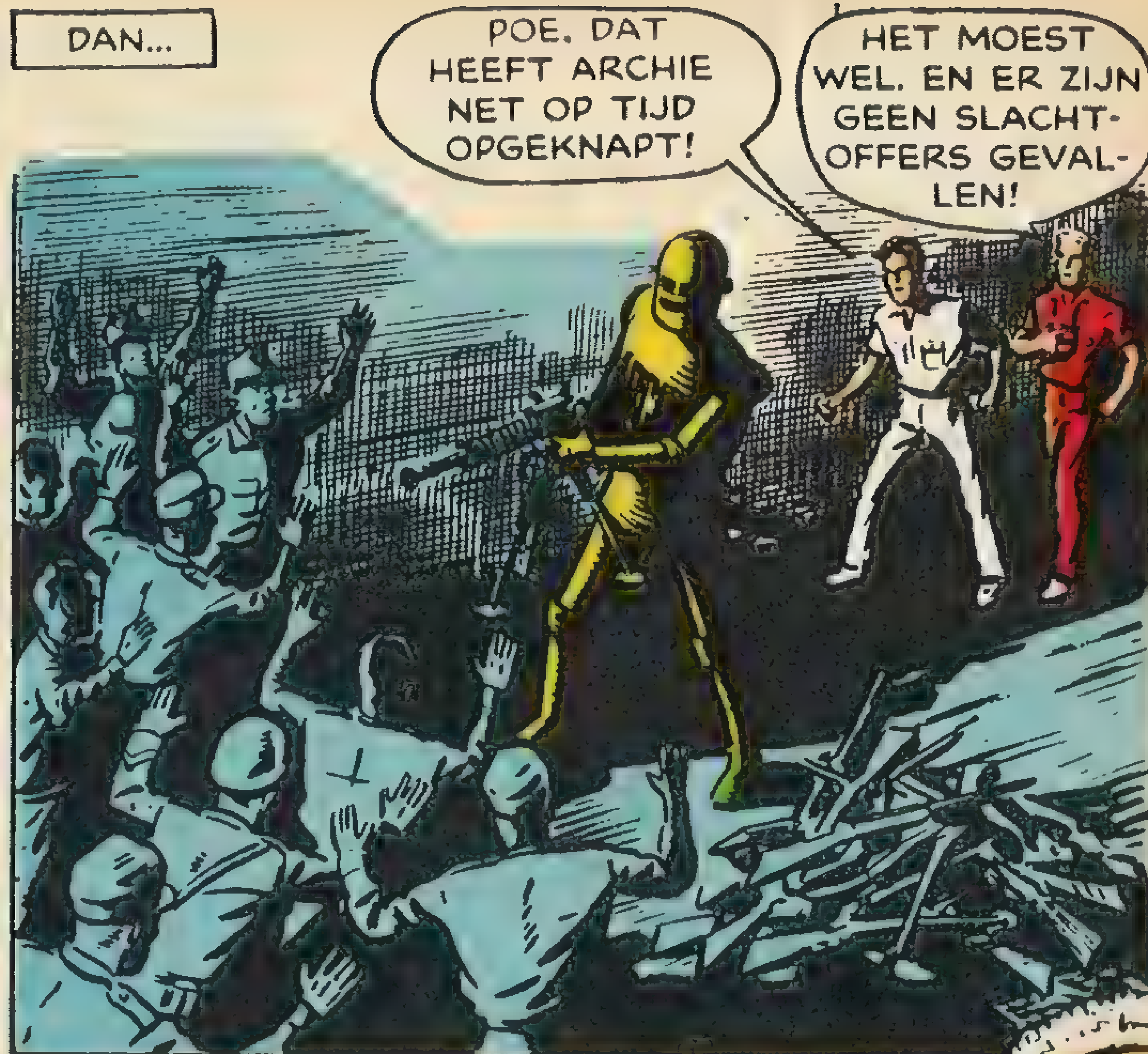
TED, KEN EN ARCHIE ZIJN IN ZUID-AMERIKA EN DOEN NET OF ZIJ SAMENWERKEN MET DE GOUDEN ROBOTS VAN CEPHUS. OP DIE MANIER HOPEN ZE EEN STAD, DIE DOOR DE ROBOTS WORDT AANGEVALLEN, TE REDDEN. GROOT IS HUN SCHRIK ALS ZE ZIEN DAT DE PLAATSELIJKE TROEPEN IN ACTIE KOMEN...

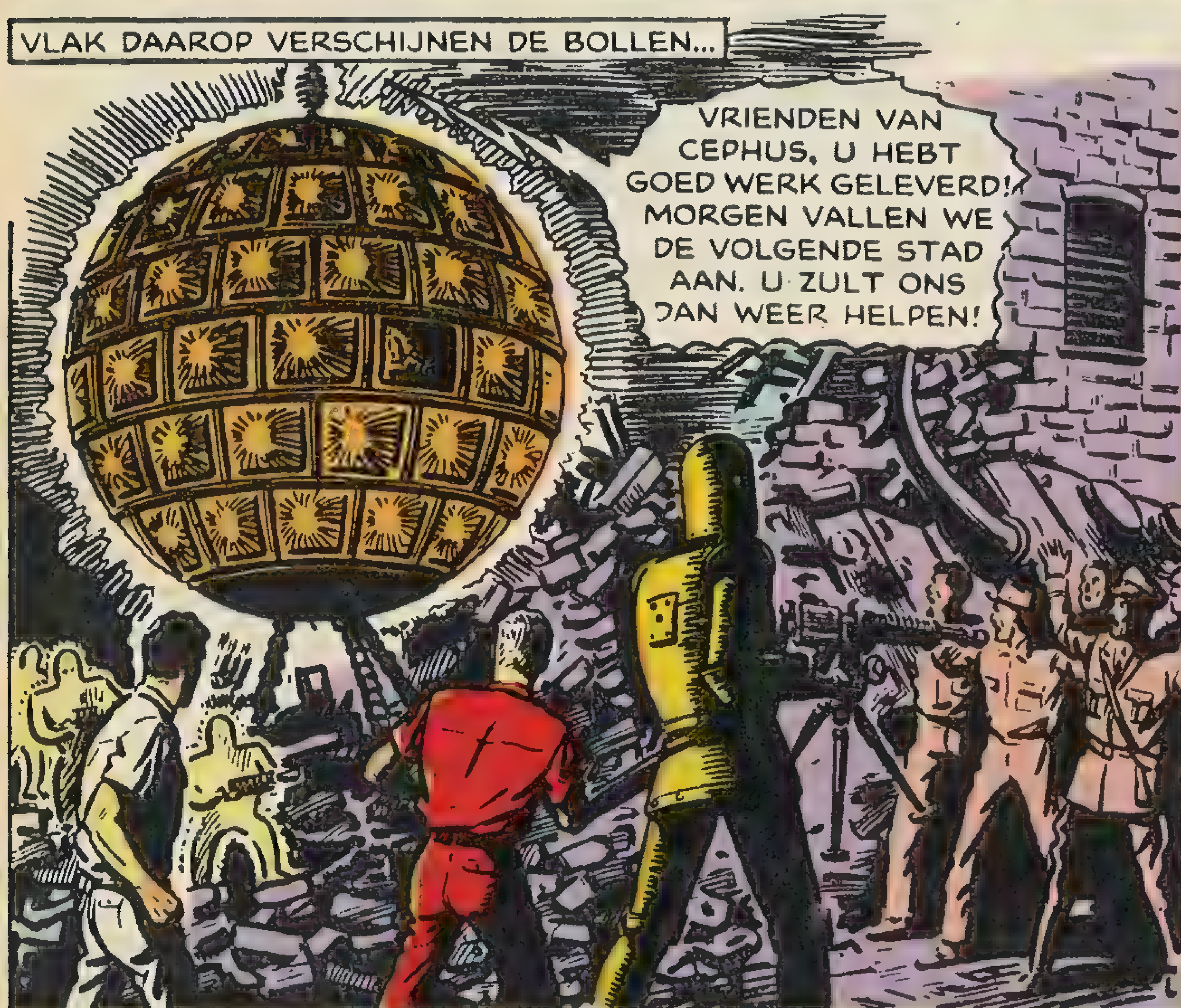

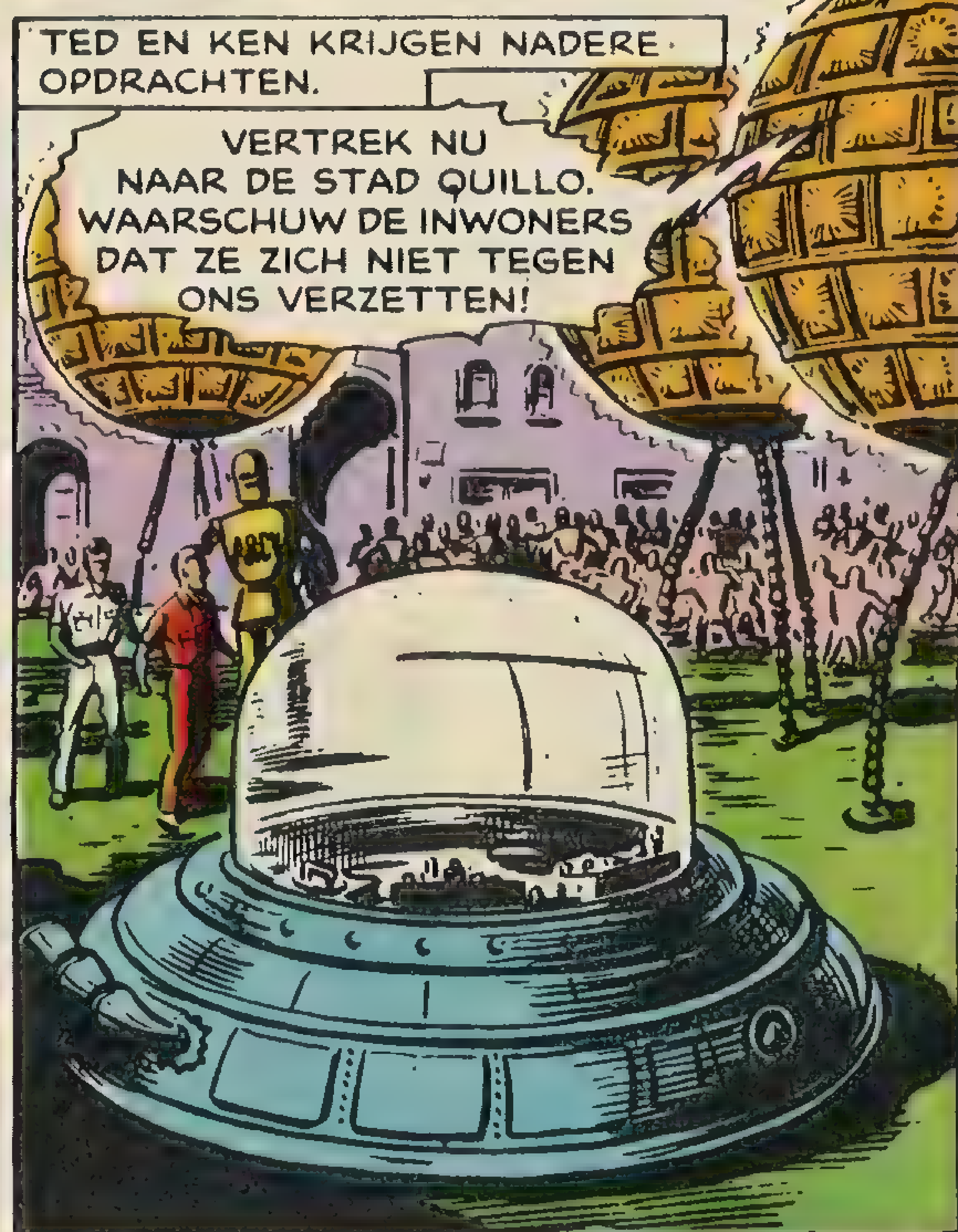

EN EVEN LATER...
GEEF U OVER AAN CEPHUS!

DAN...
POE. DAT HEEFT ARCHIE NET OP TIJD OPGEKNAPT!
HET MOEST WEL. EN ER ZIJN GEEN SLACHT-OFFERS GEVAL-LEN!

VLAK DAAROP VERSCHIJNEN DE BOLLEN...
VRIENDEN VAN CEPHUS, U HEBT GOED WERK GELEVERD! MORGEN VALLEN WE DE VOLGENDE STAD AAN. U ZULT ONS DAN WEER HELPEN!

TED EN KEN KRIJGEN NADERE OPDRACHTEN.
VERTREK NU NAAR DE STAD QUILLO. WAARSCHUW DE INWONERS DAT ZE ZICH NIET TEGEN ONS VERZETTEN!

HET IS OUDE-JAARSAVOND! GEEN SLECHTER MOMENT OM ONZE BOODSCHAP TE BRENGEN!
DE MENSEN ZULLEN ZEKER IN PANIEK RAKEN!

DIE NACHT IN QUILLO.
GELUKKIG NIEUWJAAR! GELUKKIG NIEUWJAAR!
VEEL HEIL EN ZEGEN VOOR IEDER!

INTUSSEN...
DAAR LIGT QUILLO. HOE KUNNEN WE ER LANDEN ZONDER PANIEK TE ZAAIEN?
WACHT... IK PROBEER IETS TE BEDENKEN!

EVEN DAARNA...
MAAK DAT SPANDOEK LOS, ARCHIE! IK HEB EEN IDEE!...
GELUKKIG NIEUWJAAR

IEDEREEN KIJKT OP...
GELUKKIG NIEUWJAAR
EEN VLIEGENDE SCHOTEL! DAT IS EEN LEUK IDEE!
GEWOON GENIAAL!

NIET OVERDRIJVEN, ARCHIE! DAT SPANDOEK IS MOOI GENOEG! ER HOEFT GEEN CONFETTI BIJ!

OP DE MILITAIRE LUCHTBASIS...
EEN S.O.S. UIT GILO! ROBOTS HEBBEN DE STAD AANGEVALLEN EN ZIJN OP WEG HIERHEEN!

GOUDEN ROBOTS ZIJN HET! SAN GILO HEBBEN ZE INGENOMEN. NU ZIJN WIJ AAN DE BEURT!

ATTENTIE! ALLE TOESTELLEN NAAR SAN GILO! VAL DE INDRINGERS AAN!
SIRENES GILLEN.

wie puzzelt er mee?

Oplossingen van de puzzels uit het vorige nummer

Trappuzzel

1 O
2 OT
3 TOE
4 TOEN
5 TOEAN
6 ATOMEN
7 TOMATEN
8 MOTGATEN

Wat is de overeenkomst?

1 BLAD
2 KOP
3 KAM

Raadsels

1 Het woord KORT; voegt men er de letters E en R aan toe, dan heeft men KORTER.
2 ALFABET

Vergelijking

PLATINA = METAAL

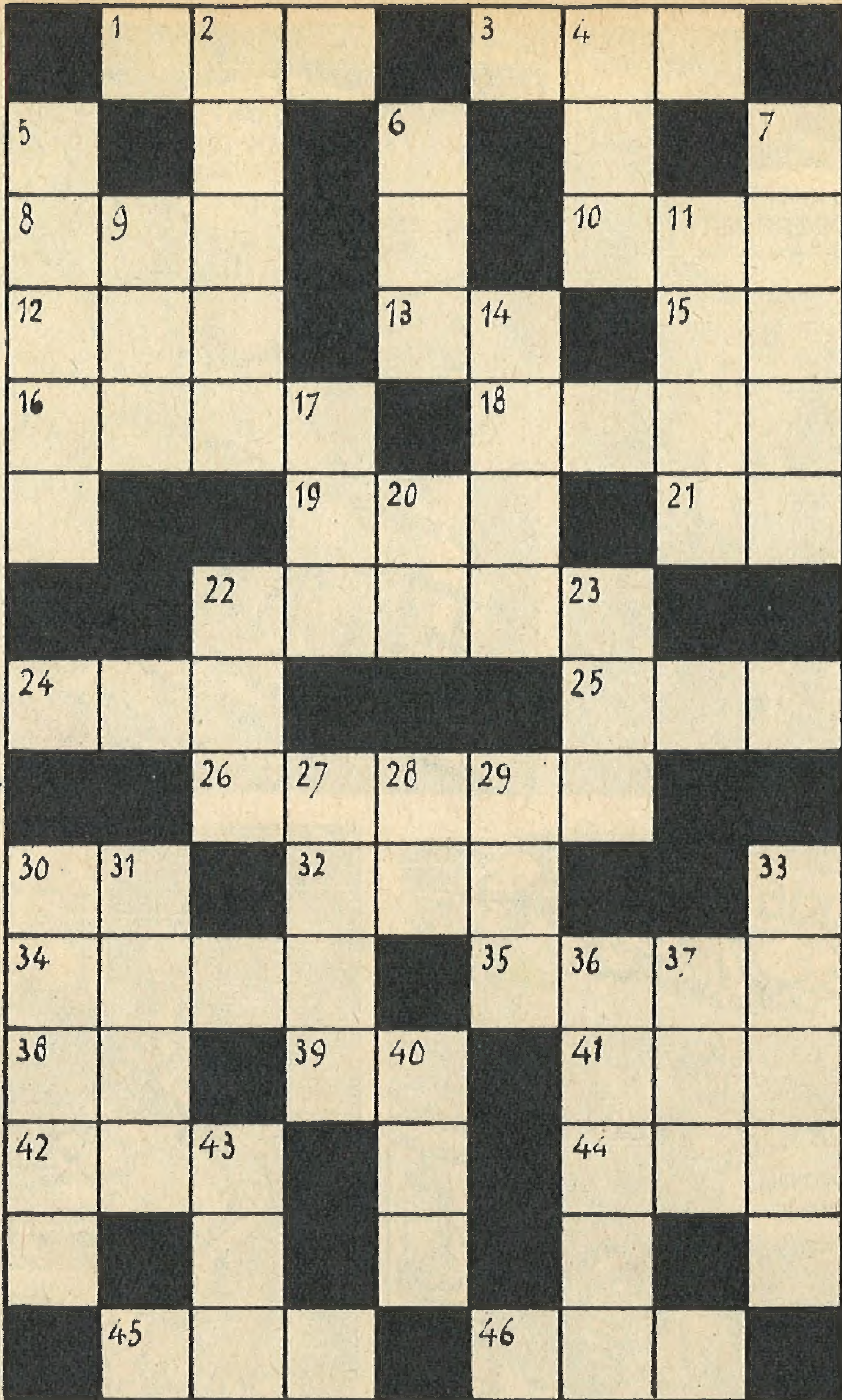
Verborgen aardrijkskundige namen

1 OSLO (*lasso sloot*)
2 MERWEDE (*kwam er wederom*)
3 OSTENDE (*oost en de*)
4 MADRID (*naam Adri door*)
5 IJSEL (*prijs elke*)

VISITEKAARTJE

C. TRUDOC
NICE

Welk beroep heeft deze dame?

KRUISWOORDPUZZEL

Horizontaal:

1 Inwoner van Estland
3 Zangstem
8 100 m²
10 Voor (Latijn)
12 Bijwoord
13 Amsterdams peil (afk.)
15 Meisjesnaam
16 Verharding van de huid
18 Cirkelvormig
19 Klein Noors geldstuk
21 Lidwoord
22 Werktuig waarmee een krachtige straal vloeistof wordt uitgestoten
24 Niet werklustig
25 Gezichtsorgaan
26 Graan
30 Ter zee (afk.)
32 Kookgerei
34 Mengsel van rood en wit
35 Telwoord
38 Voegwoord
39 Namelijk (afk.)
41 Woonboot
42 Inwoner van Ierland
44 Grote uitgestrektheid zout water
45 Werktuig om te spitten
46 Turkse vorst

Verticaal:

2 Stengel
4 Deel van de mond
5 Vertrek
6 Toespijs
7 Een partij (bij boksen)
9 Hertesoort
11 Kant; omlijsting
14 Groente met een uiesmaak
20 Jongensnaam
22 Puntbaardje
23 Vat
27 Geopend
28 Deel van de mast
29 Loot van een plant
30 Spoor
31 Gebied
33 Bengel
36 Nevelig
37 Vorm van eer
40 Aandeel in een loterij
43 Geschikt om geplukt te worden

VERGELIJKING

ATLAS = ETMAAL

Om zo te zien is hier geen touw aan vast te knopen. Maar als je van de woorden twee andere maakt door de letters van plaats te verwisselen, dan zul je zien dat de vergelijking toch wel opgaat.

VERBORGEN VOGELNAMEN

In elke van de drie onderstaande zinnen is de naam van een vogel verborgen.

1 Het ziet er niet naar uit dat er deze winter op veel ijs te rekenen valt.
2 Men heeft al ingezien dat het verkeer op de duur dreigt vast te lopen.
3 De larix, de spar en de den zijn alle naaldbomen.

OPTELSOM

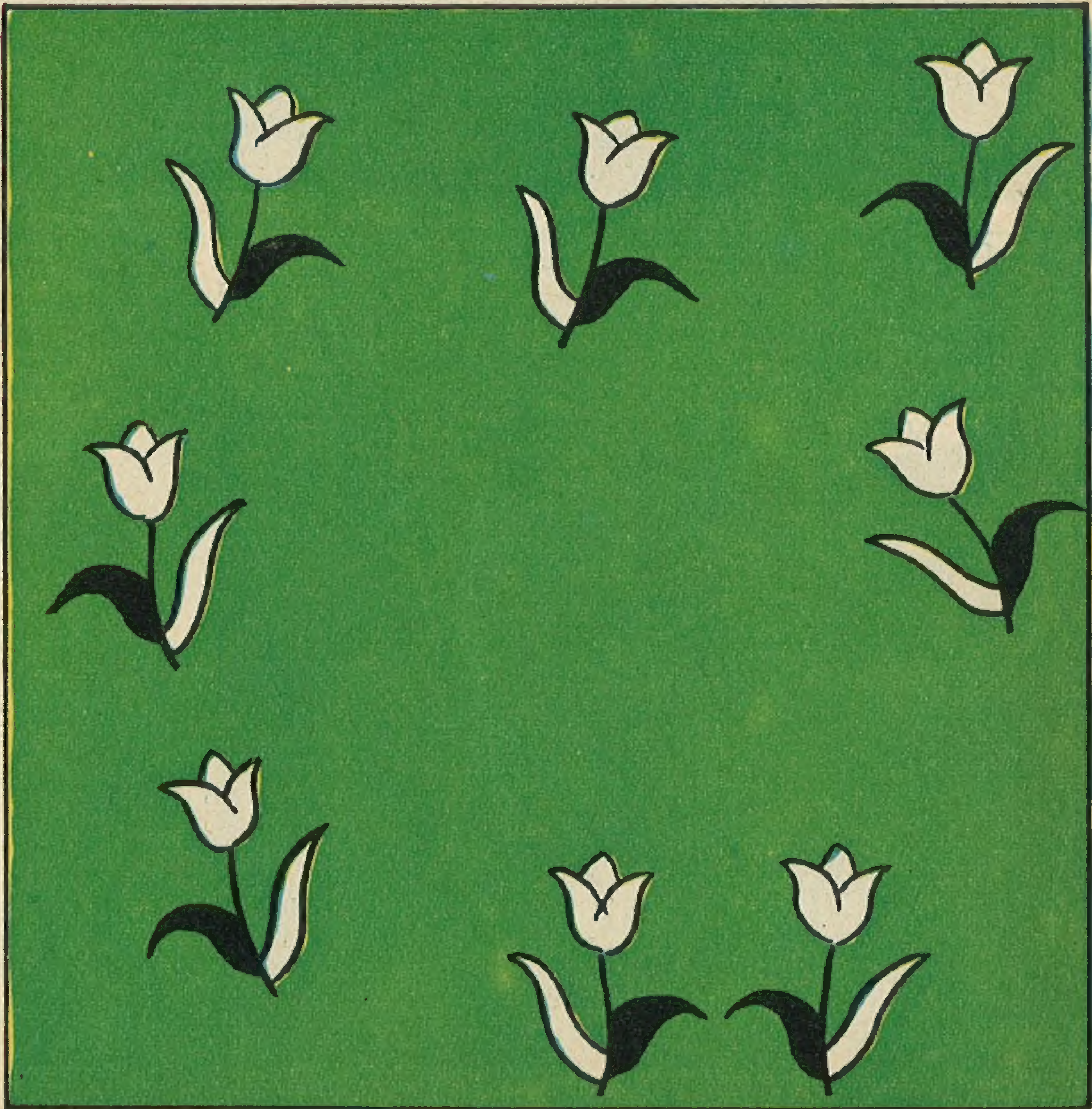
NIKS + THEE = STEENHIK

Dit rare sommetje ga je op de volgende manier aanpakken. Je gaat van de eerste twee woorden weer andere maken door van elk afzonderlijk de letters door elkaar te gooien. De nieuwe woorden vormen samen een groter woord, dat weer uit dezelfde letters als het derde woord in de opgave bestaat.

●

TULPENPUZZEL

In deze tekening zie je acht tulpen. De opgave is deze bloemen in vier boeketten van telkens twee tulpen te verdelen door lijnen in de tekening aan te brengen. Je mag echter slechts vier lijnen aanbrengen. Probeer het maar eens.

Alona Wildebras

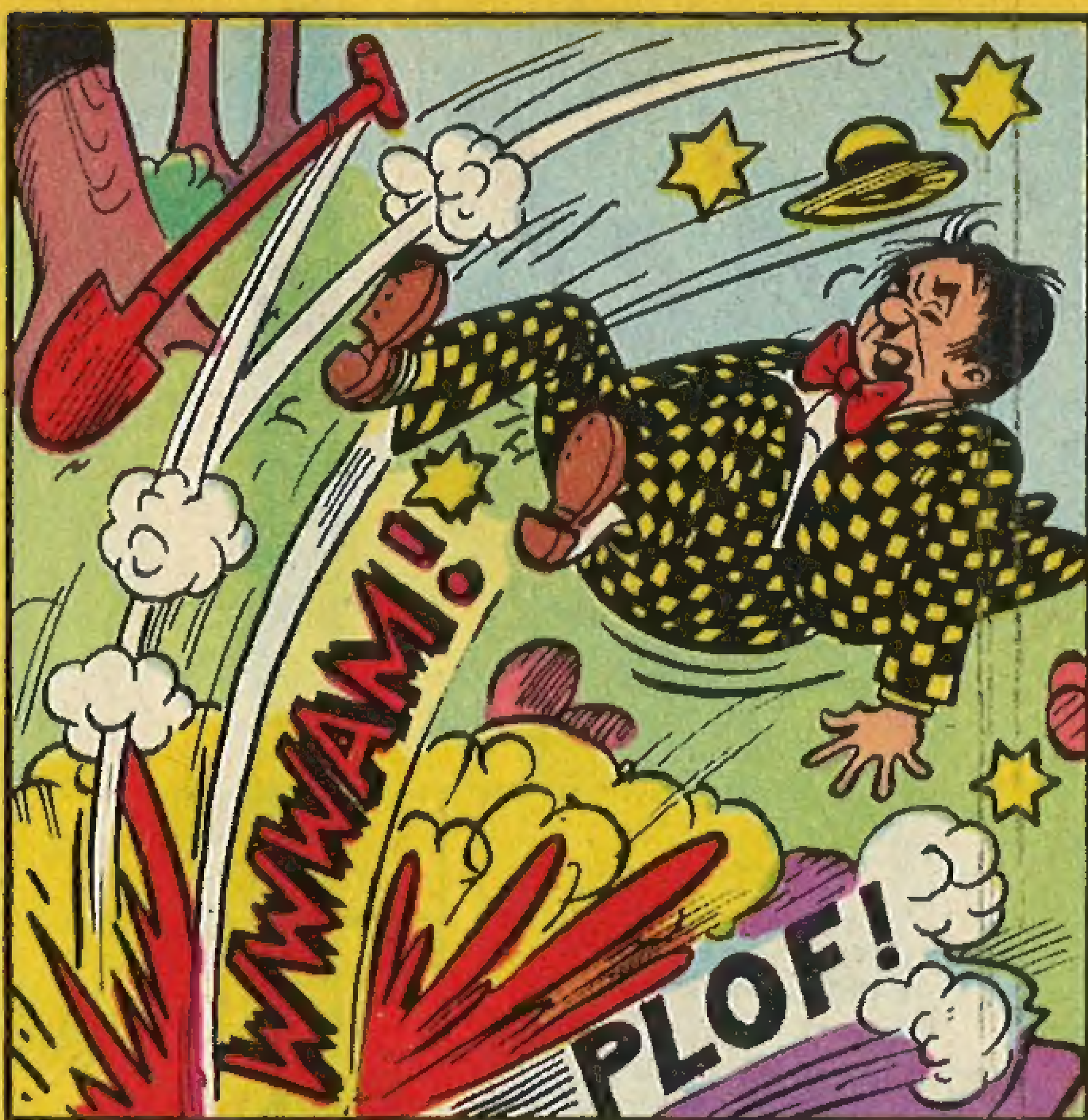

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 30 cent. f 3.90 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers: 40 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.